

POROČILA

SLOVENSKE FRANČIŠKANSKE PROVINCE SVETEGA KRIŽA

LETO 2013 • LXVII. • ŠTEVILKA 4

*V začetku je bila Beseda ...
in Beseda je postala meso
in prebivala med nami*

(Jn 1,1.14)

PISMO GENERALNEGA MINISTRA ZA BOŽIČ

VSEBINA

IZ GENERALNE KURIJE

Pismo gen. ministra za božič: »V začetku je bila Beseda ...
In Beseda je postala meso in prebivala med nami« ... 3

IZ UFME

UFME - »Evropa: frančiškanski pogled« 6
Projekt Evropa OFM za novo evangelizacijo 12

JUŽNOSLOVANSKA KONFERENCA PROV. MINISTROV OFM

Delovno srečanje južnoslovanske in severnoslovanske
konference provincialnih ministrov OFM 14
Srečanje novincev iz provinc južnoslovan. konf. 18

IZ PROVINCIALATA

Pismo prov. ministra za božič:
V svobodi odrešeni za svobodo 19
Imenovanja 21

IZ TAJNIŠTVA PROVINCE

Zapisnik 2. redne seje prov. definitorija 22
Počitnice - Strunjan 2014 24
Zapisnik 3. redne seje prov. definitorija 25
Jubileji bratov v letu Gospodovem 2014 26

IZ TAJNIŠTVA ZA TRAJNO FORMACIJO

Program tajništva za trajno formacijo v prihodnjem triletju:
Seminariji; Hišni kapitliji; Hišne duhovne obnove 27
Področne duhovne obnove; Redne duhovne vaje v letu
2014: Zaklad v lončenih posodah: zvestoba redovnim
zaobljubam 28

IZ TAJNIŠTVA ZA VZGOJO IN ŠTUDIJ

Vsi smo odgovorni za vzgojo 29

IZ VZGOJNIH HIŠ

Življenje in delo v noviciatu na Trsatu 30
Iz »klerikata« 31

IZ ŽIVLJENJA IN DELA PROVINCE

Misijonar - brat Pedro - na Viču 32
Na Sveti Gori zvon zvoní 32
Nova štifta na Dolenjskem 33
Brezje 33
Novo mesto - sv. Lenart 34

RAZNOTEROSTI

Nekatere obletnice leta 2014 36
Naš zadnji cesar Karle I. 36
Pomen in naloga šole (ob 250-letnici šole) 37
Razmere 38

NASLOVNIK PROVINCE 39

Kolofon

Poročila leto 2013 (LXVII) številka 4
Izdala: Slovenska frančiškanska provinca
sv. Križa
Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana.
Ureja: br. Janez Papa
Odgovarja: br. Stane Zore
Redni sodelavci: p. Darko Žnidaršič,
p. Krizostom Komar, p. Tadej Inglič
Grafična priprava: br. Dragan Vampola
Tisk: Repovž d.o.o., Grosuplje

Pismo generalnega ministra za božič

V začetku je bila Beseda ... In Beseda je postala meso in prebivala med nami (Jn 1,1.14)

Frančišek je nenehno premišljeval Gospodove besede in ni nikoli izgubil izpred oči njegovih del. Posebno pa je ponižnost učlovečenja in ljubezen trpljenja tako globoko vtisnil v spomin, da mu je le stežka uspelo misliti na kaj drugega. (1 Cel, XXX).

*Dragi bratje, polnost Božjega miru, upanja in veselja
naj bo v tem božičnem času z vsemi!*

Frančiškani in božično sporočilo

V svojem življenjepisu Tomaž Čelanski predstavlja svetega Frančiška kot človeka, ki je bil popolnoma osredotočen na Jezusa Kristusa, „Besedo, ki je postala meso,“ in ki prebiva med nami. Nenehno premišljevanje je Frančišku omogočilo, da mu je uspelo Jezusa globoko spoznati in da je Gospodar življenja spoznal tudi njega. Ta globok odnos z Gospodom Jezusom, ki ga je gojil z običajnim srečevanjem v molitvi, je utrdil njegov dostop k živemu evangeliju v vsakdanjem življenju. Zaved, da ga je Bog objel in da ga je zaradi tega objelo Jezusovo sporočilo, je preobrazila vsako njegovo misel, čustvo in dejanje in je postal vir navdiha za druge. Njegova razplamtela ljubezen do Boga, ljubezen, ki se je prelivala v vse njegove odnose, je bila tako silna, da je Frančišku omogočila, da je jasno spoznal Božjo podobo, ki je navzoča v vseh ljudeh in v vsem stvarstvu brez izjeme. Učlovečenje je dobilo poseben pomen za Frančiška, za njegove brate in za vse druge ljudi, ki so bili v Grecciu leta 1223, kjer so pripravili prvo scensko uprizoritev Odrešenikovega rojstva, preko katere je Frančišek nameraval poveličevati nalezljivo in brezmejno Božjo ljubezen. Na ta način je Frančišek pomagal, da se je v srcih vseh navzočih prebudila goreča želja, da bi ubogega Kristusa spoznali, ljubili in mu služili v svetosti in pravičnosti, pri čemer bi posebno skrb pokazali za uboge, odrinjene in priseljence vsega sveta.

Po Frančiškovi smrti so bratje prevzeli nalogo, da bodo razumeli, uredili in širili začetni uvid. Ko so razmišljali o Frančiškovih držah, obnašanju, molitvah in spisih, so prišli do spoznanja, da je bil njegov najpomembnejši uvid odkritje in poveljevanje Boga, ki stopa v odnose, ki vse ustvarja v ljubezni in vse namenja ljubezni. Bog je eden, vendar je v odnosih. Iz tega jim je uspelo razumeti, da je Bog Trojica, je občestvo Edinosti, ki se skuša vedno razliti izven sebe v ljubezni in dobroti, ali da navedemo srednjeveški izrek „bonum est diffusivum sui – dobro se samo razdaja.“ Oče je prva oseba, porajajoča in razlivajoča, iz prvotne Očetove rodovitnosti pa izhajata Sin in Duh.*

Za blaženega Janeza Duns Skota skrivnost učlovečenja ni bil Božji odgovor na človekov greh; učlovečenje Božje besede je bilo vedno del Božjega načrta, izraz njegove želje, da bi občestvo in ljubezen, ki jo goji do vsega sadu njegovega stvariteljskega dela oziroma do vsega človeštva in do vsega stvarstva, privedel do polnosti. Občestvo in ljubezen, ki tečeta iz Boga v Jezusa, morata označevati tudi kakovost medsebojnih odnosov, ki jih živimo ljudje.

Tako kot prvi bratje smo tudi mi povabljeni k razločevanju, kako lahko zvesto in veselo živimo sporočilo občestva in ljubezni v svoji osebni vsakdanjosti, v naših bratstvih in v evangelizacijskem poslanstvu, ki ga opravljamo. Mnogi izmed vas, dragi bratje, ste zavzeti za življenje v občestvu z Bogom in skušate deliti izkustvo in sporočilo Njegove neskončne ljubezni z vsemi ljudmi, zlasti z ubogimi in z vsemi tistimi, ki trpijo posledice nasilja, revščine in brezobzirnega izkoriščanja naravnega okolja. V tem času ljubezni, luči in veselja se želimo spomniti in se obrniti k našim bratom v Siriji, ki jih obdajajo spopadi in nasilje: vaša skrb za vse sirsko prebivalstvo v imenu ljubezni in sprave vliva upanje in razodeva Boga, „ki prebiva med nami.“ Spominjamo se tudi naših bratov, ki živijo v vzhodnem delu demokratične republike Kongo in so priče razčlovečenja Božjega ljudstva po rokah vojskujočih se strank in zaradi pohlepniških interesov tako znotraj kot zunaj države: da bi obljuba, ki jo prinaša učlovečenje, obljuba daru miru in sprave, lahko čim prej postala resničnost za vsa ljudstva vašega področja. Vsem vam, naši bratje, ki v Evropi, Afriki, Mehiki, Srednji in Latinski Ameriki, v Združenih državah, Avstraliji, Libanonu in po drugih delih sveta z ljubeznijo sprejemate priseljence, ki v vedno večjem številu zapuščajo svojo zemljo in svoje države v iskanju varnosti, miru, dostojanstva in novih priložnosti, naj vas vse doseže naša zahvala, ker ste odprli svoja življenja in svoja bratstva za najbolj zadnje v človeštvu.

Molimo tudi za vas, bratje, ki si prizadevate služiti tistim, ki trpijo uničujoče posledice podnebnih sprememb in strahotnih naravnih katastrof na Haitiju in v zadnjem času tudi na Filipinih, kjer z ljubeznijo in skrbjo podpirate žrtve tajfuna Haiyan, in tako kažete bližino Boga; njegova volja je, da svetu vedno prinašamo življenje in upanje.

Odgovoriti na dar Jezusa Kristusa

Eden od izzivov, ki nam je ponujen v daru učlovečenja, je stopiti iz sebe, da bi dosegli vse človeštvo, tako kakor Bog dosega nas.

„Evangelizirati predpostavlja, da Cerkev stopi iz sebe. Cerkev je poklicana, da stopi iz sebe in gre proti obrobjem, pa ne samo geografskim, ampak tudi bivanjskim: obrobjem skrivnosti greha, bolečine, krivice, nevednosti in odsotnosti vere, obrobjem misli, obrobjem vseh oblik bede:“ te besede, ki jih je izgovoril takratni kardinal in buenosaireški nadškof Jorge Mario Bergoglio, na poseben način odsevajo „frančiškanski“ pogled na učlovečenje in na njegove posledice za Cerkev in svet. Papež Frančišek je od nekdaj izražal in še vedno izraža resno zaskrbljenost v zvezi z nevarnostjo, da bi Cerkev postala sama sebi zadostna, se zaprla vase in živela neko narcisistično življenje. Takšna drža bi močno oslabilila sposobnost Cerkve za izvrševanje njenega poslanstva, ki je živeti in oznanjati evangelij. Sklicujoč se na besedilo, vzeto iz Razodetja apostola Janeza, v katerem je predstavljen Jezus, ki trka na vrata (Raz 3,20) zunaj, da bi vstopil, nas sveti oče vabi, naj razmišljamo o tistih časih, ko Jezus trka od znotraj, da bi šel ven. Cerkev,

* Prim. Kenan B. Osborne, Frančiškansko intelektualno izročilo: začetki in osrednje prvine. *The Franciscan Institute*, 2003, str. 55-67.

ki je samozadostna, red, ki je samozadosten, imata Jezusa pod ključem; skrbno je zaklenjen znotraj in mu preprečujeta, da bi šel ven. Papež nas spominja na dve podobi Cerkve: ena posluša Božjo besedo s spoštovanjem in jo oznanja z vero; druga živi iz sebe, zaprta vase in zase. Priče smo vztrajnosti, s katero nam papež Frančišek kot prednostno nalogo predlaga, naj gremo proti obrobjem sveta, in kako s svojo apostolsko gorečnostjo in svojo preprosto človeškostjo vključuje vse, ko skuša razumeti njihove probleme in najti rešitve skupaj z vsemi ljudmi dobre volje. In ljudje vsega sveta, katoličani in nekatoličani, odgovarjajo z navdušenjem. Kako pa lahko mi, ljudje evangelija in člani reda manjših bratov v svojem vsakdanjem življenju posnemamo objem, s katerim se papež Frančišek obrača na celotno človeštvo, na njegovo željo po ljubezni, po izkazovanju usmiljenja in odpiranju srca drugim, tako kot Bog odpira svoje srce človeštvu?

Postati glasniki miru in veselja za svet

Dragi bratje, vprašati se moramo, kako lahko živimo in podelimo sporočilo občestva in ljubezni, ki smo ga dobili v dar od Boga v in po njegovem ljubljenu Sinu. Kako lahko podarjamo upanje, veselje in mir drug drugemu v bratstvu in ljudem, ki nas obdajajo? Kako lahko v tem našem svetu „ustvarjamo razliko“, z udejanjanjem sočutja z zatiranimi in slabotnimi? Kakšno razliko poraja v našem življenju manjših bratov učlovečenje oziroma ljubezen in občestvo, ki ga Bog vliva v vsakega izmed nas, v cel svet in v celotno stvarstvo? En odgovor nam ponuja pričevanje papeža Frančiška, ki nas stalno spodbuja, naj gremo v bistvena obrobja sveta, tako da utelešamo Cerkev in red, ki sta odprta za „veselje in upanje, bolečine in stiske“ ljudi našega časa. Tudi sveti Frančišek nam daje izrecna praktična in dosledna priporočila glede tega, kako lahko izrazimo Božjo ljubezen in občestvo: kakor je on pričeval v vseh svojih odnosih, smo tudi mi poklicani, da se ljudem približamo vljudno in spoštljivo, z ušesi in srcem, ki so sposobna zaslišati mrmranje njihovega srca, ko sprejemamo njihovo trpljenje in željo po prenovljenem svetu in ju sprejmemo za svoja. Tako kot Frančišek smo povabljeni, da bi vztrajali v svojih obveznostih in služenju, s pogledom trdno uprtim v cilj in zvesti svoji obljubi, da bomo hodili z Božjim ljudstvom, zlasti z ubogimi in zatiranimi, v ponižnosti in s srcem, ki je obrnjeno h Gospodu. Tudi mi moramo tako kot sveti Frančišek narediti konkretne korake – obnoviti Cerkev v ruševinah – da bi mogli danes biti pravna navzočnost Boga v svetu, ki je žejen miru.

Dragi bratje, moč Božje ljubezni, ljubezni, ki je izlita v Jezusa Kristusa po Devici Mariji, naj vas podpre in opogumi. Marijina materinska ljubezen naj razvname vaša srca. Vsi smo lahko nosilci Božjega miru, veselja in upanja v svetu, ki hrepeni po tem, da bi se lahko odžejal ob studencih vesele novice.

Vesel božič!

**Rim, 8. december 2013,
praznik brezmadežnega spočetja**

vaš brat v Kristusu in Frančišku,

*Br. Michael A. Perry, OFM
generalni minister*

UFME - "Evropa: frančiškanski pogled"

*"Mislil sem, da se je treba povzpeti, da bi srečal Boga.
Kočno sem spoznal, da se je treba spustiti:
Boga lahko srečamo samo v ponižnosti"*

(Charles De Foucauld)

*Dragi bratje in člani
Zveze manjših bratov Evrope (UFME)
Gospod naj vam da svoj mir!*

Radikalni klic, naj zaupamo in se prepustimo

Današnje bogoslužje nam predstavlja priliko, vzeto iz Lukovega evangelija, ki govori o "bogatem človeku na deželi", ki je zelo sposoben in za katerega se ne zdi, da bi karkoli zgrešil, ki sadi v pravem trenutku in na pravem kraju in zato lahko uživa sadove zemlje kot blagoslov iz nebes. Jasno se pokaže tudi dejstvo, da je ta človek popolnoma zaposlen sam s seboj, s svojimi željami in načrti. Bog pa nenadoma poseže v pripoved. Obrne se neposredno na tega brezimnega poljedelca. Bog ga spomni, da kljub hvalvredni sposobnosti za načrtovanje in oblikovanje strategij, le-te ne določajo uspeha nekega življenja, upanja za prihodnost in možnosti, da bi bili srečni. Kar se je zgodilo z možem v evangeliju, se lahko zgodi tudi nam, manjšim bratom. Vse svoje moči, tako da se iztrošimo, lahko uporabimo za analizo kakovosti naše molitve in bratstva in za strateško načrtovanje izkoriščanja človeških in materialnih virov, ki so nam na

voljo, in vse to v zelo samozadostnem slogu. In vendar z vsem našim odličnim načrtovanjem, ki ga lahko opravimo – in prosim vas, da me ne razumete napak: trdno verjamem v načrtovanje in v preverjanje kakovosti našega življenja, naših bratstev, naših evangelizacijskih in misijonskih dejavnosti, ker so bistvena sredstva, ki nam pomagajo, da se odpremo prenovi in novosti Boga v današnjem svetu – sem prepričan, da se moramo odpreti radikalnemu Božjemu klicu, da „zaupamo“ in „se prepustimo“. Biti moramo popolnoma pripravljeni, da opustimo svoja gledanja in svoj način razmišljanja o tem, kdo smo in kako moramo odgovoriti na Božji klic in na potrebe današnjih ljudi. Tako kot Abraham in Sara si moramo želeči, da bi napredovali v slepoti vere, pozorno poslušajoč Božji klic, ki se dviga iz tega, kar papež Frančišek opredeljuje kot „bivanjske periferije“, iz tistih krajev, kjer se človeštvo čuti izgubljeno, kjer ga je strah, kjer je pod stresom, kjer ni več prepričano, da človeštvo lahko samo reši vse svoje probleme, kjer je zaprto v različne oblike osamljenosti in odtujenosti. Ne potrebujemo vseh informacij in ni nam treba načrtovati celotne poti, preden bi se odpravili na potovanje. Moramo pa drug drugega spomniti, da moramo imeti oči uprte samo v Gospoda Jezusa, in moramo zato oditi skupaj, v duhovni edinosti, in skušati biti zvesti evangeliju.

Sekularizem in nove priložnosti za vero

Zdi se, da se je človeštvo prav na teh „bivanjskih periferijah“ sposobno odpreti možnosti nečesa večjega od vsote vsega, kar se vidi in tega, kar doživljamo v svetu, ob naraščajočem zavedanju, da so obljube človeškega in tehnološkega napredka dosegle zadnjo postajo in niso sposobne zadovoljiti hude lakote, ki je prirojena človekovemu duhu. Studija za študijo opozarja na dejstvo, da se duhovne razsežnosti človeštva, poglobljeno iskanje smisla, trdnih opornih točk ter pristno človeških srečanj in odnosov še naprej izražajo v raznolikosti oblik. Zdi se, da se posledice sekularizacije čutijo še naprej; da veliko ljudi v Evropi še naprej kaže splošno izgubo zanimanja za verske zadeve; da predstava ali izkustvo Boga ne igrata osrednje vloge v njihovem življenju; in da je verska praksa v številnih primerih skrčena na udeležbo pri „obveznih družbenih zakramentih“ krsta, poroke in krščanskega pogreba.

Čeprav se zdi, da zanimanje, poznanje in osebno izkustvo o duhovnih stvareh, o Bogu in življenju Cerkev, propadajo povsod po Evropi, se razvija tudi vzporedna težnja, ki vodi k temu, da vedno manj verjamemo in zaupamo v doktrino brezmejne rasti. Zdi se, da sta se vedno globlje in hitro rastoče nezadovoljstvo in razočaranje v odnosu do temeljev nauka „večnega in neomejenega družbenega in tehnološkega napredka“ izkazala za resnična. Ljudje se vedno bolj zavedajo meja in bremena nauka o brezmejnem napredku in o človeški sposobnosti za obvladovanje človeškega (družbeno-kulturnega, političnega in gospodarskega) in naravnega okolja. Naraščajoče nezadovoljstvo v odnosu do omejenosti vsega, kar nam nalivajo sodobna znanost in kultura, ustvarja nove prostore in priložnosti, kjer lahko ponudimo alternativne poglede, alternativne vrednote, alternativni življenjski slog (preprostost) in alternativne vzorce za poglobitev pomembnih človeških odnosov in življenjskega smisla v današnjem svetu. Priznati moramo, da je nedavna gospodarska kriza sprožila resen razmislek o vrednostnih sistemih, o smislu in vlogi materialnega in družbenega kapitala za človeško življenje ter o razmisleku o naravi in dostojanstvu človeške osebe. Kriza sama pa kaže, da obstaja tudi drugo obzorje, drugo področje, ki ga ljudje gledajo z zaupanjem, da bodo našli bolj zadovoljive odgovore. Slog osebnega življenja in odločitev za bolj preprosto življenje sta najbolj neposredni posledici ekonomske krize ne samo iz naključnih, ampak tudi na vrednotah utemeljenih razlogih. Tesno povezan s finančno ekonomsko krizo in posledičnim povečanjem človeškega trpljenja zaradi vedno večje revščine in zaradi upadanja priložnosti je izjemni migracijski val, ki ponuja tudi vrsto izzivov za posameznike, za krajevne, regionalne in državne oblasti ter za meddržav-

no skupnost. Tudi to je „bivanjska periferija“, ki ji moramo frančiškani nameniti večjo pozornost, če hočemo v polnosti živeti svojo identiteto, svojo karizmo in poslanstvo. Kmalu se bom vrnil na to temo, ker moramo manjši bratje zelo upoštevati to in druge „bivanjske periferije“, ki so bile prej poudarjene, kadar hočemo skušati izpolniti klic k novi evangelizaciji in poslanstvu v Evropi.

Nova epifanija, ki zahteva nov način, kako biti frančiškani

Kar zadeva vse te izzive, s katerimi se morajo soočiti sodobna družba in krščanstvo, zlasti Vzhodne in Zahodne Evrope, delim prepričanje blaženega Janeza Pavla II.,¹ zaslužnega papeža Benedikta XVI.² in papeža Frančiška³: kristjani in frančiškani se nahajamo na pragu tega, čemur bi lahko rekli nova epifanija Boga, na pragu novih priložnosti, ki so ugodne, da v Evropi in drugod pričujemo za Božjo ljubezen in za njegovo nenehno zavzetost za svet in za upanje, ki ga Bog ohranja trdnega in ga mi delimo drug z drugim v zvezi s prihodnostjo človeštva. Za nas, manjše brate v Evropi, je sedem temeljnih načinov, na katere lahko izrazimo novo epifanijo Boga, ko celovito živimo svojo jasno poklicanost in delimo dar evangelija s sodobnim svetom. In to so:

- a) poglobiti duhovne vire naše duhovnosti, ki je vključujoča in polna usmiljenja – frančiškanska duhovnost je „vključujoča“;
- b) živeti izkustvo evangelijskega bratstva, ki objema vse stvari in vse ljudi – pristna frančiškanska duhovnost odpre v nas potreben in evangelijsko navdihnjen prostor, kjer lahko vse sprejemamo kot brate in sestre;
- c) zavzemati se za radikalno preprost življenjski slog – to je področje, na katerem veliko ljudi, zlasti mlajših, išče jasne zglede in zanesljivo vodstvo;

1 Papež Janez Pavel II., 2000, Tor Vergata, ko je nagovarjal več kot dva milijona mladih, jih je imenoval „jutranje straže vstajenja“.

2 „Želja po Bogu [...] je zapisana v globino duše vsakega človeka in ne more izginiti. Seveda lahko za nekaj časa pozabimo na Boga [...], vendar Bog nikoli ne izgine. Ta nemir [...] je izraz upanja, da človek lahko vedno in na novo [...] začne svojo pot k Bogu“. Papež Benedikt XVI., Intervju ob posebni sinodi o evangelizaciji.

3 „Leto vere ob petdesetletnici začetka 2. vatikanskega koncila, je spodbuda, da bi vsa Cerkev prišla do prenovljenega zavedanja o svoji navzočnosti v sodobnem svetu, o svojem poslanstvu med ljudstvi in med narodi. Misijonskost ni samo vprašanje geografskih področij, ampak ljudstev, kultur in posameznih ljudi ravno zaradi tega, ker „meje“ vere ne potekajo samo preko krajev in človeških izročil, ampak skozi srce vsakega moškega in vsake ženske.“ Papež Frančišek, Sporočilo za svetovni misijonski dan 2013.

- d) odločenost, da svoje življenje celostno prepletemo z ubogimi in izključenimi današnjega časa – papež Frančišek mi je preteklega 4. oktobra pri Svetem Damjanu izrecno rekel, da se moramo manjši bratje vrniti k ubogim, živeti z njimi, se gibati z njimi, porabiti svoje življenje zanje, če hočemo v resnici biti zvesti svoji poklicanosti in danes biti preroki Božjega kraljestva;
- e) prizadevati si, da bomo živeli življenje pravičnosti, miru in sprave, ter pospeševali kulturo, v kateri se bodo vse te prvine lahko bujno razvijale – papež Frančišek govori o polnem počlovečenju razmer, v katerih se nahajajo ljudje, zlasti ubogi, tisti, ki trpijo zaradi vojn, revščine in vseh oblik družbene izključenosti – kliče nas ubogi Kristus;
- f) skrbeti in spoštovati za dostojanstvo stvarstva – to terja, da na novo vzpostavimo red v svojem življenju; povezano je s enostavnostjo življenjskega sloga in nam nalaga poglobitev našega svetopisemskega in cerkvenostnega razumevanja stvarstva v Božjem načrtu (sv. Bonaventura).

Zdi se, da je edina vrednota od petih prednostnih nalog, ki manjka na tem seznamu, trajna formacija, ki po mojem mnenju lahko v resnici služi kot metoda ali urejajoče načelo, ki nam omogoči vstopiti v logiko nove epifanije Boga. Po trajni formaciji, ki bi nam morala pomagati na vseh zgoraj navedenih področjih, tudi lahko še naprej razvijamo ustvarjalne odgovore na izzive, ki so pred nami v tem zgodovinskem in tudi epifaničnem trenutku v življenju krščanstva in Evrope. Seveda lahko razločimo središčne teme, ki bi morale voditi frančiškansko razumevanje našega življenja in poslanstva v kontekstu Evrope in današnjega sveta: narava in oblika verovanja danes in v prihodnje; družbena in duhovna/verska identiteta; človeška in krščanska poklicanost in „poklici“; počlovečenje in živeto pričevanje evangelija; migracije, ki so istočasno fizične, psihično-kulturne in duhovne; medkulturno in medversko življenje in dialog; konflikti, reševanje konfliktov in pospeševanje miru in sprave; rast gospodarskih neenakosti in krivic, razvoj solidarnosti in prenova skupnega dobrega; prihodnost organiziranega verovanja in Cerkve; in posledice vseh teh dejavnosti za prihodnost krščanstva, Cerkve, reda in manjših bratov in Frančiškove družine v kontekstu Zahodne in Vzhodne Evrope.

Epifanija in nove frančiškanske navzočnosti v Evropi: frančiškanski pogled

Kar sem doslej podelil z vami, je potreben uvod, da bi dobili vedno bolj polno razumevanje ogromnih izzivov in priložnosti, ki so pred nami, manjšimi brati Zahodne in Vzhodne

Evrope, v obdobju, ki ga ne moremo razlagati samo ali izključno skozi prizmo sekularizacije. Živimo v času, ko so osnove sekularizacije resno postavljene pod vprašaj. Povsod, na evropskem Zahodu in na Vzhodu ljudje postavljajo nova vprašanja o bivanjskem in zadnjem smislu, o smotru življenja, o naravi njihovih odnosov in obveznosti, o obljubah in razočaranjih ekonomskega in tehničnega razvoja, o medsebojnem vplivanju in o konfliktih med identiteto in lokalnimi ter globalnimi kulturnimi gibanji in še o kupu drugih izzivov. Manjši bratje moramo najti nove načine, da bi odgovorili na potrebe tega časa in na Božji klic, ki nas izziva, naj odpremo svoje življenje, svoje ustanove, svoje načine mišljenja in delovanja, svoje konkretne oblike življenja in svoje apostolske metode, da bomo odgovorili na klic.

Sedaj pa preidimo na nekatere konkretne izraze, kako lahko odgovorimo na Božji kairo v današnji Evropi, izraze, ki jih lahko najdemo v dokumentih reda, v novih aktualnih oblikah za življenje naše karizme in našega frančiškanskega poslanstva v Evropi, pa tudi v nekaterih nedavnih razpravah in odločitvah, uresničenih ali ne, ki ste jih sprejeli člani UFME.

Pomembnost UFME in Projekta Evropa

UFME obhaja svojo XI. generalno skupščino: ima zgodovino, ki je doslej že napisala svoje izročilo, čeprav včasih z nekaj težavami. Njena pomembnost in nujnost danes bolj kot včeraj kaže analiza priložnosti, ki nam jih daje Bog, njegova nova epifanija, in številčna frančiškanska navzočnost na evropski celini: približno polovica bratov reda se nahaja v Evropi (Vzhodni in Zahodni). Že prehojena pot potrjuje, da je dobro in potrebno med seboj deliti težave in upanja, delati za skupne projekte, privzeti evropsko gledanje in miselnost v koraku s potjo civilnih družb.

Zadnji svet UFME je točneje določil svojo vlogo, ki jo je po eni strani prepoznal v animiranju in senzibiliziranju, po drugi pa v načrtovanju za nekatere skupne dejavnosti.

Ponovno sem prebral dokumente in odločitve, ki jih je UFME potrdila na zadnjih dveh skupščinah v Bruslju (2010) in v Lizboni (2011), ter sporočila, naslovljena na brate v Evropi. Odkril sem veliko lepih in pomembnih napotkov, ki gredo od notranjega življenja do obveznosti evangelizacije. Govorili ste o frančiškanski hiši v Evropi kot o „domus et signum pacis“, ki aktualizira tudi fizično navzočnost pri evropskih ustanovah, o novi evangelizaciji, o poti preno-ve provinc, o posebni pozornosti do mladih, o poti, ki se jo moramo lotiti skupaj v prid priseljencev, ki v vedno večjem številu prihajajo v Evropo.

Naročila generalnega kapitlja 2009

Če pogledamo naročila generalnega kapitlja 2009, najdemo vsej štiri, ki so pomembna in nujna za delo teh dni. Naročilo 13: Generalni minister z generalnim definitorijem in provincialni ministri z njihovimi definitoriji so poklicani „pospeševati jasno frančiškansko evangelizacijsko poslanstvo, pri čemer naj posebej poudarjajo:

- a) podpirati ga mora močno izkustvo Boga;
- b) potekati mora v bratstvu in s pričevanjem bratskega življenja;
- c) naj ima značaj inter gentes, popotništva, prisotnosti v nepoznanih, težkih, nevarnih področjih, ki so blizu ubogim, trpečim in izključenim;
- d) odpira naj se dejavnemu sodelovanju laikov in Frančiškove družine;
- e) kjer je mogoče, naj se oblikuje bratstvo, ki bo odgovarjalo na zahteve nove evangelizacije v občestvu s krajevno Cerkvijo.

Naročilo 20 opozarja na posebno pozornost na razvoj „novih oblik evangelizacije“, ne da bi opustili bolj tradicionalne. Za spodbujanje misijonske in evangelizacijske razsežnosti s posebno pozornostjo na mejna mesta in z novimi oblikami popotne evangelizacije in „vključenih“ bratstev naj generalni definitorij ob sodelovanju zadevnih konferenc pospešuje tipično frančiškanske formativne pobude za brate in laike skupaj.

Naročilo 26 vabi k uresničevanju Projekta Evropa v okoliščinah močne sekularizacije; poudarjeno je tudi dejstvo, da mora biti za ta projekt značilna mednarodnost in medprovincialnost s ciljem, da se oblikujejo nove oblike evangelizacije.

Naročilo 27 se izrecno osredotoča na Vzhodno Evropo, zlasti na frančiškansko prisotnost v grškokatoliški Cerkvi v Ukrajini.

Ob teh naročilih ter drugih predlogih in odločitvah, ki jih je potrdila UFME, sem se vprašal, kaj je bilo do danes uresničenega. Kaj je bilo narejenega med eno in drugo skupščino, od generalnega kapitlja 2009 do danes? Katere so morebitne težave za konkretno in tekočo dejavnost? Zdi se mi, da opažam, da je v posameznikih neka vrsta nemotiviranosti, nenaklonjenosti sodelovanju na skupščinah UFME ravno zaradi težav pri konkretiziranju odločitev, ki jih skupščina potrdi, ali pa pri konkretiziranju naročil kapitlja 2009.

Konkretni koraki, ki so bili narejeni za nove frančiškanske prisotnosti v Evropi

Kljub izzivom so bili v Evropi oblikovane nove oblike frančiškanske evangelizacijske prisotnosti oziroma nova bratstva z jasnim namenom, da bi poglobila izkustvo molitve, bratstva in poslanstva na nove in vendarle tradicionalne načine.

Pripravljeni so bili štirje seminarji za analizo narave teh novih frančiških prisotnosti in novih oblik skupnega življenja. V luči teh razmislekov smo doživeli, kako se naša bratstva kljub svoji raznovrstnosti konkretno zbirajo okoli sedmih načel, ki so bila na seminarju v Frascatiju leta 2009 prepoznana kot odločilna za vsako novo obliko evangelizacijske prisotnosti. Ta načela so:

- 1) prvenstvo molitvenega življenja in poslušanja Besede;
- 2) skrb za pristne in globoke bratske odnose;
- 3) preprost in zmeren življenjski slog, majhnost in pričevanje;
- 4) sprejemanje ljudi in podelitev življenja z njimi, zlasti z ubogimi in „oddaljenimi“;
- 5) občestvo s krajevno Cerkvijo;
- 6) evangelizacijsko poslanstvo s posebno pozornostjo na mejne kraje in z novimi oblikami popotne evangelizacije in „vključenih“ bratstev (prim. NE 20);
- 7) razpoložljivost za oblike sodelovanja in povezovanja na medprovincialni in mednarodni ravni, med različnimi bratstvi (Rim, Sassone, 6. maja 2013).

Cilji Projekta Evropa: predlog skupščine UFME leta 2011 v Lizboni

Postavljeni cilj o oblikovanju Projekta Evropa vključuje dva splošna cilja in sedem posebnih.

Splošna cilja sta:

- 1) Poživiti naša bratstva, da bi sprožili novo evangelizacijsko poslanstvo v skladu z naročili 13 in 20 generalnega kapitlja 2009, pri čemer se zavzetost osredotoča na:
 - a. Skrbno negovano notranje življenje (duhovnost);
 - b. Skrb za evangeljska bratstva, ki konkretno v majhnosti živijo Vodilo in Generalne konstitucije; in
 - c. Nov polet za življenje misijonarskega duha v apostolskih dejavnostih in „oblikovanju novih oblik evangelizacije“ (naročilo 2).
- 2) Aktivno sodelovati pri graditvi Evrope v skladu s krščanskimi in frančiškanskimi vrednotami evropske kulture.

Posebni cilji pa so:

- 1) Podpirati proces prilagajanja in prestrukturiranja prisotnosti in enot reda, „da bi si poskusili ponovno dati pomenljivost“ (Nosilci daru evangelija 31);
- 2) Spodbujati nastajanje „novih bratstev“ za nove oblike evangelizacije in negovati kraje duhovnosti (svetišča, molitvena bratstva in bratstva poslušanja, itd.);
- 3) Graditi „preroške“ prisotnosti na nekaterih ključnih in mejnih mestih evropske družbe;
- 4) Razvijati medprovincialno in mednarodno sodelovanje med našimi enotami reda;

- 5) Okrepiti frančiškansko prisotnost v grškokatoliški Cerkvi v Ukrajini (naročilo 27);
- 6) Poglobiti vrednote Evrope in vrednote frančiškanske kulture, oboje v službi Evrope kot „Domus Pacis“;
- 7) Podpreti in sodelovati pri pobudah držav Evropske unije s sredozemskega področja.

Sporočilo bratom skupščine UFME v Lizboni (2011)

V sporočilu evropskim bratom, ki je sledilo skupščini UFME v Lizboni 2011, sta bili predloženi dve središčni temi ali usmeritvi.

- 1) Živa želja, da bi se zavzemali za graditev skupne evropske hiše kot hiše miru in kot znamenja miru, domus et signus pacis, se kaže zlasti na sledečih poteh:
 - a. Pot nove evangelizacije: kot je dejal blaženi Janez Pavel II., evangelizacije, ki je „nova po gorečnosti, nova v metodah in nova v izrazih“ (Janez Pavel II., Haiti, 1983). Dokument iz Lizbone od nas zahteva, da „smo prepričani, da je nova najprej notranja razsežnost in da svojega poslanstva ne moremo prenoviti, ne da bi prej prenovili svoje življenje.“ Sporočilo govori o Frančiškovem zgledu, ki se je napolnil z Bogom v samotiščih in v zapuščenih cerkvah, da ga je potem lahko dajal bratom po cestah in na trgih.
 - b. Pot, ki prevzema konkretne in specifične oblike: Tako v novih kot v tradicionalnih oblikah se lahko naša evangelizacija izraža preko posebnih misijonskih projektov in projektov nove evangelizacije v skladu z različnimi jezikovnimi in geografskimi področji, v bratstvu in majhnosti, z dejavno soudeležbo laikov, v zvestobi današnjemu človeku.
 - c. Pot, ki zahteva, da smo formirani in sposobni vstopati v ekumenski, medverski in medkulturni dialog v prid miru, ko skušamo nadaljevati s prizadevanjem, ki ima v srečanju med Ubožcem in sultanom zgovoren simbol za naš čas.
- 2) Pot prenove – Resničnosti, ki nastajajo, kot je spreminjanje zemljevida prisotnosti provinc manjših bratov v Evropi (notranje prilagajanje), nam odpirajo nova obzorja, ki jih moramo prekoračiti in druga polja, ki jih moramo posejati. Dokument iz Lizbone govori o novi frančiškanski prisotnosti pri evropskih ustanovah v Bruslju. Istočasno UFME namerava podpirati, spremljati in razvijati „nova bratstva“ (NDE, naročilo 13), poleg prenove našega življenja in frančiškanske prisotnosti v Evropi. UFME je izrazila željo po pomoči novim prisotnostim v Ukrajini, provinci in fundaciji bizantinskega obreda s konkretnimi oblikami solidarnosti, po prisotnosti na Cammino di Santiago in frančiškanskega romanja v Lurd.

Skupščina UFME v Lizboni 2011 je sprejela še dve odločitvi, ki zadevata po eni strani nove evangelizacijske prisotnosti v Evropi (UFME odloča pospeševanje mreže novih evangelizacijskih prisotnosti, ki jih bo usklajevalo Generalno tajništvo za misijone in evangelizacijo, v duhu sodelovanja med konferencami, ki tvorijo UFME) po drugi strani pa razvoj razmišljanja in predlogov za frančiškansko prisotnost med migranti. S tem v zvezi bi se lahko pokazal koristen dokument PMOS o migracijah, ki bi ga lahko v nekaterih točkah poenostavili in pojasnili, da bi ga lahko bolj razširili med brati.

Druge teme in predlogi za nove frančiškanske poti, ki jih Lizbona ni pregledala

Obstajajo vsaj še tri teme za razmišljanje o novih frančiškanskih poteh v Evropi, ki jih Lizbona ni pregledala.

1. Odgovornost, da zagotovimo, da frančiškanska karizma ostane prisotna v različnih državah Evrope. Kako in s katerimi merili lahko določimo strateško pomenljiva mesta za red v Evropi, na katerih bratje morajo ostati prisotni? Kakšen razmislek lahko temu prispeva vsaka konferenca? Kako določiti dve ali tri najbolj pomembna in nujna mesta za vsako državo?
2. Oblikovati solidarnostno mrežo, da bi pomagali bratstvom, ki delujejo na istem področju, da bi med seboj vedno bolj sodelovala.
3. V vedno bolj mnogokulturni in mnogoverski Evropi spodbujati prizadevanje za medkulturnost, ekumenizem in medverski dialog.

Ocena tega, kar ni bilo narejeno

Mislim, da so v letih, ki nas ločijo od skupščine v Lizboni, težave dobile premoč nad odločitvami, ki so bile tam sprejete in ne vem, koliko jih je uspelo uresničiti. Moje vprašanje je: kako lahko udejanjimo mehanizem, ki bo vodil k vzpostavitvi vsaj nekaterih novih prisotnosti v Evropi?

Predlog

Osebnostno mislim, da bi moral pobudo prevzeti generalni definitorij, saj je zaupanje uresničevanja „novih navzočnosti“ v Evropi neki komisiji, ki nima ne moči ne veljave, predstavljalo nevarnost, da bo prišlo do zastoja.

Sedaj pa skušajmo točneje določiti, kako bi lahko postopal generalni definitorij.

1. Predvsem bi moral biti pozoren in skrbeti za to, da frančiškanska prisotnost ne bi umrla v nobeni evropski državi. Poleg tega bi bilo treba skušati oblikovati nove poganjke frančiškan-

- stva. To se mi zdi najbolj neposreden vidik Projekta Evropa.
2. Prevzel bi pobudo, kajti kar je bilo rečeno za morebitno komisijo, velja tudi za konference UFME, ki nimajo oblasti, da bi spodbujale, zahtevale, uveljavile in spremljale nastanek „novih prisotnosti“ v Evropi. Definitorij bi lahko konkretno deloval preko enega ali več delegatov.
 3. Generalni definitorij bo od provinc, ki so v večjih težavah, zahteval, naj se odprejo najmanj za eno „novo prisotnost“ na lastnem ozemlju, da jo sprejmejo, ji pomagajo in jo podprejo v imenu vzajemnosti med provincami in v duhu življenja edinosti karizme v različnosti oblik, ki jo utelešajo.
 4. Generalni definitorij bo province, v katerih so poklici bolj v razcvetu, prosil, naj dajo na razpolago Projektu vsaj enega brata za oblikovanje medprovincialnega/mednarodnega bratstva v Evropi.

Predlagani postopek

1. Provinca in generalni definitorij si med seboj podelita razmišljanje o mestu nastanitve nove prisotnosti in o bratih (3/4), ki bi bili lahko člani tega „novega bratstva“.
2. Predstavi se projekt „novih bratstev“ v skladu z načeli 13. naročila (NDE) in seminarjev o novih prisotnostih ali oblikah (7 načel).
3. „Novo bratstvo“ hodi intenzivno pot formacije in izdelava lasten načrt življenja in poslanstva, ki ga predstavi krajevni provinci in generalnemu definitoriju v potrditev.
4. „Novo bratstvo“ poroča krajevni provincialnemu ministru in preveri svojo pot vsaj enkrat letno, ob sodelovanju delegata generalnega definitorija.
5. „Novo bratstvo“ si posebej prizadeva, da bi stopilo v stik s skupnostmi priseljencev, „novih ubogih“ in tudi z mladimi.

6. „Novo bratstvo“ sodeluje na srečanjih o novih oblikah, ki jih organizira Generalno tajništvo za misijone in evangelizacijo in vzdržuje stik s člani bratstev, ki pripadajo tej mreži.
7. Na generalnem kapitlju leta 2015 se bo predstavilo že začeto pobudo, ki bo lahko z večjo veljavo podaljšala prizadevanje v prihodnosti na isti liniji.

Zaključek

Zadev, ki so bile predstavljene v tem predavanju o frančiškanski viziji za današnjo in jutrišnjo Evropo, je v resnici veliko. Ni preprostih rešitev, ne preprostih strategij in tudi ne posameznih že preizkušenih pristopov, ki bi nam preskrbeli jasen način, kako naj postopamo. Edina, najbolj preprosta in najbolj varna možnost je povratek k evangelijskemu življenju preko intenzivnega odnosa z Gospodom Jezusom, ko v bratstvu globoko podelimo svoje izkustvo vere in svoje boje, živeti v koreniti preprostosti življenja, v kateri svoje dobrine podelimo z drugimi, svoje življenje in svoja bratstva odpremo svetu, gremo po dva in dva, da oznanjamo vero, ki jo živimo, in si vsi skupaj vzajemno prizadevamo v nenehnem procesu prenovitve življenja ter spreobrnjenja srca in delovanja. Zaključujem z razmišljanjem, ki ga je zaslužni papež Benedikt XVI. ponudil ob svoji zadnji audienci 27. februarja 2013. Kar papež pravi o Cerkvah, bi rad nanesel na naš red:

Dragi prijatelji! Bog vodi Cerkev in jo vedno podpira, zlasti pa v težkih trenutkih. Nikoli ne izgubimo tega pogleda vere, ki je edini pravi pogled na pot Cerkve in sveta. V našem srcu, v srcu vsakega izmed vas, naj bo vedno veselo prepričanje, da je Gospod ob nas, da nas ne zapusti; blizu nam je in nas obdaja s svojo ljubeznijo!

*br. Michael A. Perry, OFM
generalni minister*

Projekt Evropa OFM za novo evangelizacijo

Mi, provincialni ministri, kustosi, predsedniki različnih enot reda, navzočih na evropskem področju, skupaj s petimi generalnimi definitorji, pristojnimi za evropske konference, in s tajniki konferenc, smo bili od 21. do 25. oktobra poklicani v Rim, da obhajamo XI. generalno skupščino Zveze manjših bratov Evrope (UFME) v frančiškanski stavbi za sprejem „Il Cantico“.

V teh dnevih smo imeli priložnost poglobiti temo „**Projekt Evropa OFM za novo evangelizacijo**“, temo, ki je zelo občutljiva in pomembna v tem zgodovinskem trenutku reda in Cerkve.

Skupščina se je začela s predstavitvijo predsednika UFME br. **Carla Serrija**, ki je poročal o delu, ki ga je opravil Stalni svet UFME v zadnjih dveh letih. Sledila so predavanja različnih predavateljev: br. **Michaela A. Perryja**, generalnega ministra OFM, ki je imel predavanje z naslovom „*Evropa: frančiškanski pogled*“; monsinjorja **Rina Fisichella**, predsednika Papeškega sveta za pospeševanje nove evangelizacije, ki je razvil temo „*Evropa: cerkveni pogled*“ Dragocen prispevek razmišljanju, ki je poudaril politični vidik v Evropi, nam je ponudil spoštovani **Antonio Tajani**, podpredsednik Evropske komisije, ki je imel predavanje z naslovom „*Evropa: politični pogled*“.

Prav tako so bili dragoceni prispevki, ki so jih ponudili br. **Massimo Tedoldi**, generalni tajnik za misijone in evangelizacijo, s predavanjem na temo „*Projekt Evropa: v smeri „novost“ svobode*“; br. **Fabio L'Amour Ferreira**, iz urada za pravičnost, mir in ohranjanje stvarstva (GPIC – PMOS) reda, ki je predstavil „*Delo PMOS s posebnim oziranjem na vprašanje migracij*“.

Drug pomemben trenutek je bil obisk in medse-

bojna podelitev z bratstvom **Palestrine**, po katerem je v cerkvi *Svetega Jerneja na otoku Tibere* sledilo molitveno srečanje skupaj z nekaterimi pripadniki **Skupnosti svetega Egidija**.

Potem ko je odobrila nekatere spremembe v Statutu UFME in ekonomsko poročilo, je skupščina izvolila nov **Stalni svet UFME**, ki ga sestavljajo: br. **Miljenko Šteko** (SLAS – Južnoslovenska konferenca) – predsednik
br. **Michel Laloux** (COTAF – Srednjeevropska konferenca) – podpredsednik
br. **Mario Vaccari** (COMPI – Italijanska konferenca) – član sveta
br. **Filemon Tadeusz Janka** (SLAN – Severnoslovenska konferenca) – član sveta
br. **Vitor Melicias** (CONFRES – Španija in Portugalska) – član sveta
br. **Kevin Ó Laoide** (ESC – Konferenca angleškega govornega področja) – član sveta

Nov Stalni svet je izbral:

br. **Paola Maiella** za generalnega tajnika UFME
br. **Maria Vaccarija** za ekonoma UFME.

Predlogi

Skupščina je potrdila sledeče predloge, ki so prišli iz dela tematskih in jezikovnih skupin.

XI. generalna skupščina Unio Fratrum Minorum Europae 21. - 25. oktobra 2013 – Rim

O dragi bratje, Gospod naj vam da mir! Od 21. do 25. oktobra je bila v Rimu XI. generalna skupščina UFME, na kateri so sodelovali provincialni ministri, kustosi in predstavniki drugih enot reda. Živelimo dneve milosti. Gospod nam je spregovoril svojo besedo, okrepil našo poklicanost manjših bratov in nam dal na posebno močan način začutiti bratsko povezanost. Evropo smo opazovali v luči nove evangelizacije: spraševali smo se o novih in učinkovitejših načinih, kako našim bratom posredovati izkustvo Jezusa, Gospoda in Odrešenika. Posebno močno smo čutili, da nas izziva krhko stanje nekaterih provinc Evrope. V teh državah je namreč v nevarnosti samo preživetje reda. UFME je gotovo organizem medsebojnega spoznavanja, usklajevanja in vzajemne podelitve. Vseeno pa se nam zdi jasno, da se morejo iz skupščine provincialnih ministrov Evrope roditi tudi konkretne pobude za obnovo življenja reda.

Zato smo se kot skupščina UFME določili, da sprejmemo in podpremo predlog, ki ga je dal naš generalni minister, da se vzpostavi mreža novih bratstev mednarodnega značaja, ki imajo za cilj ponovno oživljanje najbolj potrebnih provinc reda. To skupno pobudo, pri kateri bodo sodelovali generalno vodstvo, UFME in province, moramo predvsem pripravljati z molitvijo. Gojimo globoko zaupanje, da bo Gospod blagoslavljal naše napore, usmerjene k izgradnji njegovega Kraljestva in k sprejemanju evangelija s strani vseh ljudi. Kot sveti Frančišek in prvi bratje hočemo tudi mi še naprej prinašati veselo novico v vse kraje Evrope.

Naj nam Gospod podeli radost, da bomo njegove priče.

*Skupščina Zveze manjših bratov Evrope
Rim, 25. oktobra 2013*

Predhodna opomba

Potrjujemo predloge, ki jih je oblikovala predhodna skupščina v Lizboni (2011) in želimo nadaljevanje njihovega uresničevanja.

Predlogi

1. Zahtevamo ustanovitev mreže novih bratstev v Evropi.

Sprejemamo predlog, ki ga je dal generalni minister in zahtevamo, da se vzpostavi mreža **novih bratstev** mednarodnega značaja, zlasti v državah, v katerih se zdi, da je frančiškansko življenje v večjih težavah;

1. Takšna bratstva naj se ustanavljajo pod vodstvom generalnega definitorija v dialogu s Stalnim svetom UFME, z zadevnimi provincialnimi ministri na temelju odobrenega *načrta življenja*;
2. Takšna bratstva naj upoštevajo kriterije generalnega ministra, ki so bili obdelani na seminarju, ki je bil v Frascatiju leta 2009 (prim. poročilo generalnega ministra);
3. Posebno skrbno naj se pazi na izbiro in formacijo bratov, ki bodo poklicani, da oblikujejo ta *nova bratstva*, ki morajo vključevati tudi brate krajevnih provinc;
4. Za formacijo članov *novih bratstev* naj se zateče po pomoč k Mednarodnemu med-frančiškanskemu bratstvu *Notre-Dames-des-Nations* v Bruslju.

2. Podpiramo navzočnost OFM pri evropskih institucijah.

3. Od Stalnega sveta UFME zahtevamo, da olajša in spodbuja načine komunikacije z „**UNI-ONE**“ (spletna stran za povezovanje med provincami in za novice, ki prihajajo iz provinc in konferenc) s ciljem, da se olajša širjenje pobud.

4. Zahtevamo, da se organizirajo tečaji skupnih duhovnih vaj v različnih uradnih jezikih, pri čemer naj se izbirajo pomembni kraji v Evropi.

Podpora

Podpiramo zahtevo o razmerah v Ukrajini, ki jih je predstavil br. Astijus Kungys, provincialni minister province *St. Kazimieras* (Litva), nanaša pa se na potrebo sklepanja dogovora o pridruženju med Evropsko Unijo in državami Vzhodne Evrope (Ukrajina, Moldavija in Gruzija).

V zavesti, da nas je vodil Sveti Duh in da smo skupaj živeli intenzivne dneve molitve, bratstva in poglobljanja v teme, sedaj te predloge zaupamo bratom Stalnega sveta UFME, da pomagajo vsem bratom, navzočim na področju Evrope, da bodo s pričevanjem osebnega in bratskega življenja dejavniki nove evangelizacije.

*bratje reda manjših bratov Evrope
Rim, 25. oktobra 2013*

Delovno srečanje južnoslovanske in severnoslovanske konference provincialnih ministrov ofm

Rama – Šćit, Međugorje, 23. – 25. septembra 2013

V Hiši miru v frančiškanskem samostanu Rama/Šćit je bilo od 23. do 25. septembra 2013 srečanje obeh slovanskih konferenc provincialnih ministrov, Južnoslovanske in Severnoslovanske. Objavljamo kratko poročilo.

Pozdravi in predstavljanje dnevnega reda, konferenc in posameznih provinc

Najprej je br. Lovro Gavran, predsednik Južnoslovanske konference in gostitelj srečanja, pozdravil vse prisotne, posebno še generalnega definitorja. Izrazil je veselje, da smo se zbrali ravno v njegovi provinci, v Hiši miru. Rekel je, da naša srečanja niso posebno pogosta, so pa potrebna, ker nam pomagajo, da se bolje spoznamo, da izmenjamo izkušnje in da v tej zapleteni situaciji iščemo načine, kako bi še bolje evangelizirali. Na kratko je predstavil predlagani dnevni red in rekel, da je veliko tem in vprašanj, zato bomo morali izbrati tisto, o čemu se preprosto moramo dogovoriti in sprejeti sklepe, ostalo pa, kolikor nam bo uspelo. S tem so se vsi strinjali in sprejeli dnevni red.

Na kratko je predstavil Južnoslovansko konferenco in povzel zgodovino frančiškanske navzočnosti v naših krajih, ki brez prekinitve sega vse od začetka 13. stoletja in je povezana s prihodom sv. Frančiška v naše kraje leta 1212. Br. Lovro je dejal, da je v Južnoslovanski konferenci 1123 duhovnikov, od katerih jih 507 deluje v 312 župnijah, 99 bratov z začasnimi zaobljubami, 35 novincev in 27 postulantov. Skrbimo tudi za 16 velikih božjih poti. Vsak provincialni minister je na kratko

predstavil svojo provinco, število bratov in glavne dejavnosti. Bratje so zlasti dejavni v redni pastoralni, obstajajo pa tudi nove oblike evangelizacije, o katerih se ne govori posebno veliko, zato nekateri v našem redu sklepajo, da jih ni. Opaziti je, da peša misijonska razsežnost med brati Južnoslovanske konference.

Br. Rufin Maryjka, predsednik Severnoslovanske konference, se je v svojem pozdravu najprej zahvalil za povabilo in gostoljubje in poudaril, da so se že pri prihodu v Sarajevo počutili kot bratje med brati. Tudi on je poudaril pomembnost takih srečanj, ker nas povezujejo podobni problemi in kultura. Na kratko je predstavil svojo konferenco, ki ima 8 provinc in eno fundacijo in okoli 1500 bratov. Spomnil je, da je zgodovina frančiškanske prisotnosti v njihovih državah pomembna in bogata, začela pa se je s prihodom prvih bratov v Prago leta 1220. Posebno je omenil mučeniške čase v času komunističnega režima na Češkem in na Slovaškem, kjer je bilo redovno življenje prepovedano, to pa se je čutilo tudi na zmanjšanju števila frančiškanov v teh državah. Tudi oni danes doživljajo sekularizacijo, laicizem in potrošništvo, kar predstavlja nove izzive za začetno in trajno formacijo in za nove oblike evangelizacije. Nato je vsak provincialni minister na kratko predstavil svojo provinco. Iz povedanega lahko v povzetku rečemo, da imajo vse province pre-

SAMOSTAN IN CERKEV V RAMI

cej bratov in da so pretežno dejavni v župnijski pastoralni, vse imajo tudi pomembne božje poti, pretežno marijanske, v katerih je zlasti živo obhajanje zakramenta sprave. Prav tako imajo v glavnem vse province veliko bratov izven oze-mlja province, v drugih provincah ali v misijo-nih. Veliko delajo za spodbujanje poklicev, zlasti z odraslimi.

Nekatere posebnosti v evangelizaciji imajo bratje iz Češke, Slovaške in iz Ukrajine. S spremenjeni-mi razmerami število bratov raste, v evangeliza-ciji pa iščejo nove oblike, da bi evangelij približali tudi ljudem, ki niso verni, zlasti na Češkem, kjer so en samostan uredili za ljudi, ki se zanimajo za krščanstvo. V Ukrajini, kjer je 65 bratov, so v glavnem dejavni na župnijah.

Nato je br. Rufin dejal, da se je dobro zavedati mesta in vloge naših bratov v krajevnih Cerkvah na našem področju, bilo pa bi dobro, da bi brate v redu tudi malo več obveščali o različnih oblikah nove evangelizacije na področju naših konferenc. Zatam je prosil br. Ernesta Siekierka, generalnega definatorja, da nas obvesti o položaju v redu, ki se pripravlja na plenarni svet reda.

Predstavitev br. Ernesta Siekierke, generalnega definatorja

Br. Ernest se je najprej na kratko ozrl na poročili predsednikov konferenc in posameznih provin-cialnih ministrov in se vsem zahvalil za to, kar so

in kar delajo skupaj s svojimi brati. Veliko je lepih sadov frančiškanskega življenja in delovanja.

V svoji predstavitvi stanja reda je spregovoril tudi o sencah in težavah, saj je pomembno, da se soočimo tudi s tem. Svoje besede je utemeljil na poročilih generalnih vizitatorjev in svojih lastnih obiskov po konferencah in provincah. Spomnil je, da smo pred koncem leta vere in v tem pomembnem letu mora-mo vse gledati in vrednotiti z očmi vere, da bi mogli sprejeti nove izzive in na njih pravilno odgovoriti. Najprej je omenil štiri pozitivne stvari stanja v redu:

- ♦ V redu je očitno vse bolj prisotna in živa želja, da bi velikodušno in veselo živeli »mi-lost začetkov«, kar smo obhajali leta 2009. Pomembno je, da imamo to v mislih.
- ♦ Veselje prinaša tudi stalno prizadevanje in poskusi novih oblik evangelizacije, zlasti v Evropi. O tem je bila beseda tudi tukaj v po-ročilih posameznih ministrov, ko so pred-stavljali svoje province. Škoda, da o tem ne pošiljate obvestil v Fraternitas.
- ♦ Ni težko opaziti veliko ustvarjalnih po-bud posameznih bratov praktično na vseh krajih. Žal včasih te pobude posamezni-kov ostanejo samo njihove, z njimi živijo in umrejo, provincialna bratstva pa jih ne razumejo in ne sprejemajo kot pobude ce-lotnega bratstva.
- ♦ Vse več je tudi medprovincialnega sodelo-vanja, zlasti na nekaterih področjih.

Obstajajo tudi nekatera negativna znamenja, od katerih jih je nekaj tudi omenil:

- ♦ Čutiti je utrujenost precejšnjega števila bratov, ki zavirajo navdušenje in velikodušno delovanje. Čutiti je tudi naveličanost in otopelost bratov za skupno življenje in delovanje, kar se kaže v vse močnejšem individualizmu, relativizmu in razdeljenosti. To ustvarja globoko nezaupanje, ki se spreminja v nekakšno žalost, nezadovoljstvo, napetost med mladimi in starimi, centri in periferijo. Zlasti je krhka pristna komunikacija.
- ♦ Slaboten čut pripadnosti redu in odgovornosti za celoten red. Številne krajevne dejavnosti se smatrajo za „preveč pomembne“ in se ne kaže odprtosti za projekte reda. So tudi bratje, ki sploh ne čutijo pripadnosti redu. Glede tega je red naredil raziskavo, ki kaže, da frančiškani nimajo jasnega čuta pripadnosti redu. Iz odgovorov na to vprašanje se vidi, da veliki del bratov, ki so odgovorili na to vprašanje, identiteto manjšega brata opisujejo takole: živeti v spoštovanju drugih, biti človek molitve, biti oznanjevalec evangelija, živeti skromno, čutiti in živeti pripadnost Cerkvi. Kje je tukaj naša posebnost? Zaradi tega je red pripravil tudi pripomoček o frančiškanski identiteti. To je sicer prevedeno, toda ali je prišlo do vsakega posameznega brata?
- ♦ Tukaj je tudi krhkost poklicev. Odhodi iz reda se nadaljujejo. Ne gre za majhno število poklicev, ampak prav za krhkost poklicev. V tem je opazen tudi negativen vpliv interneta.
- ♦ Kriza vere – ne živimo vedno dosledno temu, kar verujemo.
- ♦ Vzgoja in formacija sta preveč teoretični. Med začetno in trajno formacijo je jez.
- ♦ Nedoslednost življenja – razkorak med tem, kar verujemo in živimo, med evangelijem in življenjem. Nujno potrebno je več delati za krepitev življenjske doslednosti. Škofjska sinoda je jasno poudarila, da ne gre samo za nove strategije evangelizacije, ampak je pomembno imeti tudi nove in prave evangelizatorje. Enako je pomembno, da se tudi mi sami damo evangelizirati.
- ♦ Površna komunikacija. Potrebno je oživeti resnično komunikacijo. To je bilo posebno poudarjeno na zadnjem generalnem kapitlju. Samo globoka pristna komunikacija lahko rodi temeljno zaupanje med brati, med središčem province in krajevnimi bratstvi.

Iz vsega tega padejo v oči nekateri izzivi, s katerimi se morajo soočiti red, province in posamezniki. Spomnil je samo na nekatere. Izziv razhajanja akcije in kontemplacije, evangelija in življenja. Izziv duhovnosti, molitve, brez

katere ni pravega apostolata. *Posvečeno življenje* pravi, da se moč vere ne kaže toliko v uspehu, kot v vztrajnosti v veri. Zaradi tega kriza posvečenega življenja ni predvsem v zmanjšanju števila, ampak v zmanjšanju pristnega izkustva vere in Boga, v zmanjšanju sporočilnosti našega poklica. Generalni kapitelj 2009 zahteva od generalnega ministra z njegovim definatorijem in od provincialnih ministrov z njihovimi definatoriji, da spodbujajo jasno frančiškansko evangelizacijsko poslanstvo, pri čemer naj posebej izpostavljajo, da:

- ♦ ga podpira močno izkustvo Boga;
- ♦ se uresničuje v bratstvu in s pričevanjem bratskega življenja;
- ♦ naj ima značaj inter gentes, popotništva, prisotnosti v neznanih, težkih, nevarnih področjih in naj bo blizu ubogim, trpečim in izključenim;
- ♦ se odpre dejavnemu sodelovanju laikov in Frančiškove družine;
- ♦ naj se, kjer je mogoče, osnuje bratstvo, ki bi odgovorilo na zahtevo nove evangelizacije v edinosti s krajevno Cerkvijo (naročilo 13).

Br. Rufin se je zahvalil br. Ernestu, ki nas je izčrpno in konkretno obvestil o stanju in gibanjih v redu pred plenarnim svetom in v pripravi generalnega kapitlja 2015. Imamo glavne smernice in dovolj gradiva, da lahko sprejmemo argumentirane odloke in predloge, ki jih bomo dali našim delegatom za plenarni svet.

Nato je imela vsaka konferenca priložnost, da je zasebno obravnavala ta vprašanja in izdelala predloge za skupna stališča in odločitve obeh konferenc.

V skupnem delu obeh konferenc je bilo veliko povedanega in predloženega, pozornost pa se je usmerila na tisto, o čemer bo tekla beseda na bližnjem plenarnem svetu. Sklenjeno je bilo, da br. Rufin, br. Lovro, br. Stanislaw in br. Nikola formulirajo naše predloge, da jih bomo nato sprejeli. To je bilo tudi narejeno. Objavljamo te predloge.

Predlogi števila in načina volitev generalnih definatorjev

- ♦ Ob upoštevanju zmanjšanja števila bratov po nekaterih konferencah in zmanjšanja števila provinc v teh konferencah, potem različnosti kultur in oblik evangelizacije, v primeru zmanjšanja števila generalnih definatorjev mislimo, da je najbolj primeren predlog komisije o sedmih generalnih definatorjih: 3 za Evropo (eden od teh za slovanske konference), po eden za Afriko, Azijo, Južno in Severno Ameriko.
- ♦ Kar zadeva volitve, mislimo, da pripada generalnemu kapitlju, da izvoli generalnega vikarja in vse generalne definatorje. Po dva

kandidata za službo generalnega definitorja predlagajo konference provincialnih ministrov, kakor je bilo doslej.

- ♦ Da bi se olajšala služba upravljanja z redom in naredila učinkovitejša, obe slovanski konferenci (SLAN in SLAS) predlagata ustanovitev generalnih delegatov kot pomoč za področja ali konference, iz katerih ne bi bilo generalnega definitorja. Tem naj generalni kapitelj 2015 določi vlogo, pristojnosti in pooblastila, da bi lahko učinkovito vršili to službo.

PORUŠENI SAMOSTAN ŠOLSKIH SESTER V BIJELOM POLJU

Začetna in trajna formacija

Ena od tem, predvidenih za razgovor, izmenjavo izkustev in iskanja oblik sodelovanja je bila tudi tema začetne in trajne formacije.

Br. Alan Brzyski, provincialni minister province sv. Hedvige (Wroclaw), je pripravil zelo zanimivo predstavitev o pastoralni poklicanosti z odraslimi (nad 26 let), ki jo je napisal na osnovi raziskave na tem področju, br. Joško Kodžoman, provincialni minister province Presvetega Odrešenika pa je strnjeno spregovoril o tem, kako se v JKPMOFM izvaja začetna in trajna formacija. Predavanji sta bili zanimivi in bi bilo prav, da bi jih dobili vsi provincialni ministri.

Br. Joško je najprej predstavil podatke o številu bratov v začetni formaciji. Skupaj jih je 240, se pravi, da imajo vse province lepo število mladih bratov. Omenil je, da se sedaj dela na oblikovanju Ratio Formationis za ravni konference. Slovenska provinca je naredila svoj Ratio, sedaj pa se dela skupen Ratio, v katerega bo potem vsaka provinca dodala svoje posebnosti. Upa, da bo to končano do konca leta. Omenil je tudi nekatere premike v trajni formaciji (medprovincialno srečanje gvardijanov in ekonomov, srečanje vseh provincialnih definitorjev, skupna priprava na slovesne zaobljube, srečanja novincev). Poudaril je tudi pomen boljše formacije za brate laike, da ne bi bili frustrirani frančiškani.

Govoril je tudi o težavah, ki jih srečujemo v vzgojnih ustanovah: avtoriteta vzgojitelja, sodelovanje med vzgojitelji, pasivnost bratstva in drugo. Poudaril je potrebo, da se močneje ozavešča in živi misijonska razsežnost, kar ni lahko, ker smo preobremenjeni z delom po župnijah. Vsekakor je pomembno tudi iskanje novih oblik evangelizacije po župnijah, težava pa je tudi precejšnje število bratov v visoki starosti. Vse to spodbuja k intenzivnejšemu medprovincialnemu sodelovanju. Dobro je spomniti se, da imajo vse naše province

svoj začetek v eni sami provinci, in da moramo zato danes združevati vse tisto, kar je možno, da bi začetna in trajna formacija, prav tako pa naša evangelizacija bile rodovitnejše. Nujno potrebno je to zavest razvijati pri vseh bratih.

Br. Rufin je priznal, da je večji del težav in izzivov, ki jih je omenil br. Joško, prisoten tudi na ravni njihove konference. Zaradi tega tudi tukaj vidi korist in pomoč, če bomo bolj izmenjevali izkušnje in sodelovali.

Br. Ernest se je zahvalil br. Jošku, ker je odprto in bratsko nakazal težave in izzive, s katerimi se moramo soočiti in jih reševati. To moramo delati odgovorno. Obenem je izrazil tudi veselje in hvaležnost, da sta obe konferenci zelo dobro pripravili srečanje bratov v vzgoji z generalnim ministrom in Generalnim tajništvom za formacijo in študij. Vesel je, da se je začelo s formativnimi srečanji s provincialnimi definitorji, gvardijani in ekonomski in meni, da je s tem treba nadaljevati. Spomnil je tudi na srečanja obeh konferenc, ki sta jih imeli z generalnim vodstvom reda. Tudi to je bilo zelo dobro, je pa takrat vsaka konferenca prevzela nekatere obveze in prav bi bilo, da od časa do časa preverimo, katere so in kako se urešničujejo.

Iz pogovora je bilo očitno, da je na področju formacije veliko prostora za sodelovanje med našima konferencama.

Sodelovanje med našima konferencama

V pogovoru o možnem sodelovanju med konferencama je bilo omenjeno, da je br. Karlo Balić organiziral znanstveno teološko srečanje bratov slovanskih provinc, kar je bilo zelo dobro. Danes imamo veliko intelektualnih moči in strokovnjakov med brati naših konferenc. Morda bi lahko tudi danes organizirali nekaj podobnega. Mor-

da bi lahko bolje prikazali obdobje komunizma, vendar se pri tem ne smemo ukvarjati samo s preteklostjo, ampak s sedanjostjo in prihodnostjo. Morda bi lahko bolje predstavili socialni nauk Janeza Pavla II.

Potrebno je razmišljati o srečanju bratov v začetni formaciji, o srečanju naših vzgojiteljev. Izrečen je bil tudi konkreten predlog. Da bi lahko bolje sodelovali, zlasti danes, v času vse močnejšega turizma, bi bilo dobro, da bi se naši mlajši bratje učili slovanskih jezikov, ne samo zahodnih.

V sredo, 25. 9. 2013 so se po zajtrku vsi udeleženci odpravili proti Mostarju in Međugorju. Mimogrede so obiskali še sestre frančiškanke v Bijelom Polju, kjer jim je s. Natalija Palac pokazala samostan in na kratko predstavila življenje in delovanje sester. Po osvežitvi, ki so jo ponudile sestre, so se odpravili v Mostar. Tu jih je sprejel gvardijan br. Iko Skoko, br. Ante Marić pa je brate povedel skozi cerkev, kapeli in knjižnico, tako da so lahko spoznali zgodovino frančiškanske navzočnosti v Hercegovini in Mostarju, prav

tako pa tudi današnje številne dejavnosti frančiškanov. Po bratskem kosilu in ogledu starega dela mesta Mostarja so odšli v Međugorje, kjer so na kratko obiskali nekatere pomembnejše kraje. Sodelovali so v rednem programu za romarje in pri sveti maši, ki jo je vodil gostitelj br. Miljenko Šteko. Med bratsko večerjo z brati međugorskega bratstva sta predsednika obeh konferenc v kratkih govorih izrazila veselje zaradi srečanja, se zahvalila vsem za gostoljubje in bratsko razpoloženje, poudarila lepoto in koristnost takšnih srečanj in z veseljem napovedala naslednje srečanje konferenc. Po večerji so bratje iz Severnoslovanške konference odšli v Sarajevo v spremstvu br. Lovra, drugi ministri pa so odšli domov. Zahvaljujemo se našim gostiteljem v Sarajevu, na Šćitu, v Mostarju in v Međugorju za bratski sprejem in gostoljubje.

*br. Nikola Vukoja,
tajnik JKPMOEM*

Srečanje novincev iz provinc južnoslovanške konference

Međugorje, 26.9. – 29.9. 2013

Mir in dobro vsem bratom v Sloveniji!

Vletu noviciata, ki ga opravljam na Trsatu, smo imeli srečanje novincev. Letos so ga pripravili novinci iz Hercegovine. Srečanje smo imeli v Međugorju od 26.9. do 29.9. Srečanja smo se udeležili novinci slovenske, hrvaške in zadarske province. V Međugorju smo se zbrali ob 16h in prvi večer smo predstavljali vsak svojo provinco. Našo provinco sva predstavila p. Pepi, magister novincev, ki je na koncu predstavitve povedal še nekaj iz zgodovine naše province, in jaz.

Naslednji dan, v petek, pa smo se po zajtrku odpravili na izlet po njihovi provinci. Najprej smo odšli na Široki Brijeg, kjer smo si ogledali samostan, cerkev, »zakladnico«, kjer hranijo kelihe in mašne plašče (te si lahko pridete ogledat tudi na Trsat). Sli smo tudi k votlini, kjer so med drugo svetovno vojno komunisti pobili kar 66 frančiškanov, med njimi tudi bogoslovce in novince. Po končanem ogledu pa smo se odpravili v Mostar, kjer imajo tamkajšnji frančiškani postulat. Letos imajo kar 7 postulantov. Ogledali smo si cerkev in samostan. Po prijazni pogostitvi smo se odpravili na Humac, kjer imajo noviciat. Letos imajo 8 novincev. Tam smo si pogledali obe cerkvi, staro in novo. Po končanem ogledu so gostitelji na bližnjem travniku organizirali nogomet. Sam zaradi zdravstvenih razlogov raje nisem igral, a sem si privoščil ogled tekme. Po končanih tekmah pa smo dan zaključili s sveto mašo, ki jo je vodil tamkajšnji provincial fr. Miljenko Šteko, in z bratsko večerjo.

V soboto smo se zjutraj najprej odpravili na »Brdo ukazanja«, na kraj, kjer se je preblazena Devica Marija prvič prikazala.

Tam je bilo zelo lepo. Med nami ni bilo romarja, ki ob tem prizoru ne bi potočil solz sreče. Na tem kraju sem bil prvič in me je zelo prevzelo. Hoja po kamnih je bila zelo nevarna, a imel sem občutek, kot da me je Marija držala za roko, tako da sem čisto normalno hodil. Na vrhu sem Mariji izrekel zahvalo za redovni poklic in jo prosil za nove duhovne, redovne, misijonske poklice v naši provinci in za našo provinco. Izrekel sem ji tudi osebne prošnje in zahvale. Nato smo se spustili nazaj v dolino in odšli v »Majčino selo«, ali po naše Marijino vas, kjer smo si ogledali vrt Sv. Frančiška. Nadalje nas je pot zanesla v hišo, kjer se sedaj zdravi jo razni zasvojenosti z igrami na srečo, z drogami... Slišali smo tudi pretresljivi življenjski zgodbi dveh odvisnikov, ki se sedaj v tej hiši na novo gradita svoje življenje. Po vrnitvi v Međugorje smo imeli srečanje s tamkajšnjim župnikom, ki nam je povedal nekaj o samem Međugorju in župniji. Kasneje pa smo se odpravili na Križevac, kjer smo imeli križev pot. Novinca zadrske in slovenske province sva to pot v celoti opravila peš, medtem ko so se ostali raje del poti odpeljali. Kljub temu smo jih med križevim potom dohiteli. Dan smo zaključili s sveto mašo v Međugorju, katero je vodil trsatski magister br. Zoran.

V nedeljo smo naše srečanje zaključili s sveto mašo v cerkvi sv. Jakoba v Međugorju in z obilnim kosilom. Za slovo smo se vsi skupaj slikali, si podali roke in si obljubili, da se še srečamo v Assisiju na začetku aprila 2014.

Naj na koncu dodam še to, da sem bil prvič v Međugorju in je bilo nepopisno lepo.

Bog vas živi, dragi bratje!

Br. Damjan Kern

Pismo provincialnega ministra za božič

V svobodi odrešeni za svobodo

„V šestem mesecu je Bog poslal angela Gabriela v galilejsko mesto Nazaret, k devici, zaročeni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija“ (Lk 1,26,27).

*Dragi bratje,
Gospod, ki je zaradi nas i
n zaradi našega zveličanja prišel iz nebes,
naj vam da svoj mir!*

Ko je v polnosti časov Bog sklenil, da je čas napovedovanja obljub potekel in je napočil čas izpolnjevanja obljub, tega izpolnjevanja ni hotel uresničiti zgolj s svojo odločitvijo in voljo. Lahko bi namreč uporabil svojo vsemogočnost, kakor jo je uporabil, ko je ustvarjal svet. Takrat je njegova stvariteljska beseda prižgala svetlobo, razdelila vodovje in kopno, ju napolnila z življenjem ter vse to v šestem dnevu izročila človeku, v katerega je vdihnila oživljajočega duha.

Mar ne bi mogel isti Bog z enako močjo uresničiti tudi odrešenja človeka, ki je v raju odprl svoje uho in izročil svoje srce drugi in drugačni besedi. Po tej besedi, ki ni bila beseda življenja, je vanj vstopil dvom. Harmoničnost njegovega življenja z Bogom, z ljudmi in s stvarstvom se je v hipu razbila v črepinje, ki so se mu zarezale v oči in v srce, da na Božjem in človeškem obličju ni znal več prepoznati potez svoje podobe in ni bil več sposoben ljubiti – ne Boga in ne bližnjega. Te črepinje so okoli njega postavile plot, ki ga je ločil od Boga in človeka. Začel se je skrivati pred Bogom in pred odgovornostjo za svoje odločitve in dejanja.

Bog je v dejanju človekovega dvoma v njegovo dobronamernost in ljubezen ob tem, da je bil Stvarnik in Oče, postal še veliki Iskalec. Hodil je za človekom, ki se je v svojem strahu in sramu umikal Božjemu obličju in pogledu. „Adam, kje si?“ (prim. 1 Mz 3,9). Iskal ga je v rajskem vrtu, iskal ga je po vseh potih od kaldejskega Ura do obljubljenе dežele, po Egiptu in Babilonu, v palačah in ob čredah. V vsakem srečanju s človekom je človeku vračal odgovornost in z njo dostojanstvo. Tako je človeku na samem začetku njune skupne zgodbe pokazal, da ne bo ničesar naredil brez njega, hkrati pa ga nobeno človekovo dejanje ne bo odvrnilo od tega, da bi ravnal po človeško, da bi tudi Bog človeku pokazal hrbet in se ne bi več menil zanj. „Kajti Bog sem in ne človek, Sveti sem v tvoji sredi“ (Oz 11,9).

In ker je Bog, tudi ni mogel ravnati drugače, „kajti sebe ne more zatajiti“ (2 Tim 2,13) in „se ne kesa svojih milostnih darov in svojega klica“ (Rim 11,29). Čeprav se sliši protislovno, je Bog moral vedno znova začeti pogovor s človekom. Ustvaril ga je namreč svobodnega, saj mu je hotel podariti svojo ljubezen. Ljubezen pa je možna samo v svobodi. Prisila rodi kvečjemu vdanost v usodo, okovi prepustitev, ljubezen pa sprejemanje in daritev. Po grehu Bog ni imel več pred seboj svobodnega človeka. Z grehom je človek zavrzel svojo svobodo. Čeprav je mislil, da bo z dejanjem,

s katerim se je odtegnil poslušnosti Božji besedi, postal do konca svoboden, da bo kakor Bog, je v resnici doživel vse svoje meje – kot najstrašnejšo in najbolj dokončno mejo je doživel smrt. Kakor je ljubezen življenje, je odsotnost ljubezni smrt. Ljubezen in svoboda sta sestri, ki z roko v roki pred Bogom živita v človekovem srcu, kjer pa eno od obeh zatajimo, se ji odpovemo ali jo poteptamo, tam namesto veselja in življenja zagospoduje smrt.

Odrešiti človeka je torej pomenilo odrešiti ga v njegovi svobodi. Zato Bog ni mogel ponoviti vzorca stvarjenja, v katerem je bil človek zgolj tisti, ki je bil obdarovan – obdarovan z življenjem, svobodo in dostojanstvom. Ker je zapravlil dostojanstvo, svobodo in življenje, je Bog moral človeka, ki se je s svojim odpadom izročil smrti, pritegniti v odrešenijsko dogajanje. Samo nekdo, ki v odrešenijski zgodovini postal Božji sogovornik, je lahko postal odrešen tudi v svoji svobodi. V odrešenju je človek moral postati tisti, ki

sprejme Božjo Besedo, ji verjame in ji zaradi tega v zaupanju izroči vso svojo ljubezen.

V tem je velika skrivnost angelovega oznanjenja Mariji. „Pozdravljena, obdarjena z milostjo, Gospod je s teboj! Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, in daj mu ime Jezus.“ „Kako se bo to zgodilo, ko ne poznam moža?“ „Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila.“ „Glej, Gospodova služabnica sem, zgodi se mi po tvoji besedi!“ (Lk 1,28-38). Iz tega pogovora sije dosledno Božje spoštovanje človekove svobode. Odrešenje se lahko uresniči samo v svobodi.

Svobodna odločitev za Boga, ki jo je Marija izrazila z besedami svoje privolitve, je postala rodoviten trenutek, da je Bog lahko zaživel v človeku in v človeštvu. Duh je lahko rodoviten samo tam, kjer mu odprejo vrata, kjer so ga pripravljeni sprejeti in slediti njegovim navdihom. Tam, kjer človek v dostojanstveni ponižnosti prizna Božje veličastvo in gospostvo in pristane na rodovi-

*„Pozdravljena, obdarjena z milostjo, Gospod je s teboj! Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, in daj mu ime Jezus.“ „Kako se bo to zgodilo, ko ne poznam moža?“ „Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila.“ „Glej, Gospodova služabnica sem, zgodi se mi po tvoji besedi!“
(Lk 1,28-38)*

Oznanjenje, Carl Bloch (1834-1890)

THE MUSEUM OF NATIONAL HISTORY ON FREDERIKSBORG CASTLE

tnost v Božji besedi, v njegovi volji. Tudi Jožef, Marijin zaročenec, ki ga je njena nosečnost spravila v stisko, jo je nameraval skrivaj odsloviti, dokler je razmišljal samo na temelju človeške logike. Zgolj človeška logika ne pride dlje, kot do pisanja ločitvenih listov. Ko pa je prisluhnil besedi, ki jo je v njegovo odločitev spregovoril Bog, je njegov odnos postal rodovitni in je bil sposoben Marijo in njenega otroka sprejeti k sebi in jima ponuditi varstvo in zaščito.

Jezus Kristus, učlovečeni Bog, Beseda, ki je postala človek in prebivala med nami, je vse svoje zemeljsko življenje nadaljeval dialoški odnos s človekom, ki ga je prišel odrešiti. Pastirji so prisluhnili besedi in oznanilo o čudovitem rojstvu v Betlehemu prvi sporočili drugim. Janez je v Jordanu v poslušnosti Besedi zajel vodo in jo v krstu izlil na glavo tistega, pred katerim ni bil vreden, da bi se sklonil in mu odvezal jermen njegovih sandal. Simon Peter si je zaželel, da bi mu umil ne samo noge, ampak tudi roke in glavo, da bi le imel delež v njegovem kraljestvu. Simon iz Cirene je pristopil k njemu in si skupaj z njim naložil jarem križa, da sta v korak stopala proti Kalvariji. Desni razbojnik ga je ob doživljanju njegovega umiranja prosil, naj se ga spomni, ko bo prišel v svoje kraljestvo. In Mati, ki je stala pod križem, je v privolitvi ponovno nemo sklonila glavo ob Njegovi besedi: „Žena, glej, tvoj sin“ (Jn 19,26).

Po vseh teh je odrešenje dobivalo svoje mesto med ljudmi. V sprejemanju Božje besede in v poslušnosti tej besedi so postali in ostajajo veliki vzor človekovega dostojanstva in svobode, ki ju je v njih z odrešenjem obnavljal Jezus Kristus, ki se, „čeprav je bil v podobi Boga, ni ljubosumno oklepal svoje enakosti z Bogom, ampak je sam sebe izpraznil tako, da je prevzel podobo služabnika in postal podoben ljudem. Po zunanosti je bil kakor človek“ (Flp 2,6-7). Tudi Jezusovo odrešenje je postajalo rodovito v poslušanju Očetove besede, v nasičevanju z njegovo voljo, v nočeh, polnih molitve in Očetove bližine.

Dragi bratje. To sporočilo božiča, način, na katerega Bog odrešuje človeka, nas v našem življenju vabi in spodbuja k dvojemu. Najprej nam govori, da so naši medsebojni odnosi lahko odrešeni in rodoviti, če po Očetovem in Jezusovem zgledu tudi svobodo živimo v brezpogojnem spoštovanju dostojanstva

svojega brata, ki si prizadeva služiti Bogu in ljudem v istih obljubah in v istem habitu, kakor si to prizadevam sam. Nihče izmed nas ne more živeti svojega dostojanstva in svobode, dokler po Božjem zgledu ne spoštuje dostojanstva in svobode svojega brata. Zato ostajamo ujetniki namišljene svobode, malikovalci iluzije svobode vse dotlej, dokler v svojih odnosih, ki jih najprej izražamo s svojim govorjenjem, potem pa tudi s svojimi konkretnimi dejanji, kateremukoli bratu jemljemo njegovo dostojanstvo in z njim povezano svobodo. Spoštovanje, dostojanstvo in svoboda namreč niso torišče našega teoretičnega razpravljanja, če hočemo v teh temeljnih prvinah biti podobni Bogu v njegovem odnosu do človeka. Bog ni teoretik. O spoštovanju ne govori, o svobodi ne govori, o dostojanstvu ne govori, ampak spoštuje in osvobaja, ker ljubi.

Potem pa nas to sporočilo božiča nagovarja v našem odnosu do ljudi, med katerimi živimo svoje frančiškanstvo in h katerim smo poslani kot bratje, bodisi neduhovniki bodisi duhovniki. Kadarkoli se Frančiškov brat približa človeku, bi ta moral v tej bližini začutiti prenovljeno zavest osebnega dostojanstva, potrditev v svobodi, za katero nas je oprostil Kristus. In tudi tukaj bomo morali vedno znova pristopati v velikem spoštovanju, kot do tistih, ki so naši gospodarji, če hočemo dosledno živeti svojo frančiškansko identiteto manjših bratov. Kajti, bratje, odrešenje je lahko samo odrešenje konkretnega človeka s konkretnimi besedami in dejanji spoštovanja in ljubezni, ali pa ga spremenimo v figov list, s katerim ne dosežemo nič drugega, kot da razodevamo svojo goloto.

Dragi bratje, vsem želim, da bi z veseljem in hvaležnostjo sprejeli Božji dar učlovečenja, s katerim je Bog začel uresničevati naše odrešenje, da bomo tudi mi lahko utelešali besedo, ki jo Bog govori v naše življenje ter tako v dejanjih prinašali sporočilo odrešenja vsem, h katerim nas bo poslala Božja ljubezen. Vsem voščim blagoslovljene božične praznike in Božje bližine v novem letu 2014. Naj vas Bog blagoslovi in stori, da mu boste vedno blizu.

*p. Stane Zore
provincialni minister*

IMENOVANJA

p. Pavle Jakop

Apostolski administrator ljubljanske nadškofije škof msgr. Andrej Glavan je 16. septembra 2013 p. Pavla Jakopa OFM v smislu kan. 533 § 2 vnovič imenoval za **prodekana dekanije Ljubljana-Center**. Imenovanje velja od 1. oktobra 2013 za dobo petih let oziroma za čas trajanja službe dekana Dragana Adama. P. Pavlu čestitamo in mu želimo blagoslova in navdiha v služenju duhovnikom in vernikom dekanije Ljubljana-Center.

br. Janez Papa

Novomeški škof msgr. Andrej Glavan je potem, ko je vprašal za soglasje provincialnega ministra, imenoval br. Janeza Papa OFM za **voditelja Škofijskega odbora za katehezo** za dobo prenehanja mandata sedanjega Škofijskega pastoralnega sveta (1. septembra 2016). Obenem je bil imenovan za **člana Škofijskega pastoralnega sveta** (do 1. septembra 2016).

Št.: 255/2013

Datum: 15. oktober 2013

Zapisnik 2. redne seje provincialnega definitorija

Druga redna seja provincialnega definitorija je potekala 15. oktobra 2013 v samostanu naših bratov na Viču v Ljubljani. Začela se je ob 9.30 uri, udeležili pa so se je provincialni minister p. Stane Zore, provincialni vikar p. Marjan Čuden, definitorji province p. Pepi Lebreht, p. Marjan Čuk, br. Miran Spelič, p. Ambrož Mušič in p. Andraž Arko ter tajnik province br. Janez Papa. Sejo smo pričeli s kratko molitvijo, ki jo je pripravil br. Miran.

LJ - Vič, 15. oktober 2013

1. Predstavitev načrtov tajništva, svetov, odborov za prihodnje triletje

Pri tej točki je bil prisoten tudi tajnik za evangelizacijo p. Silvin Krajnc.

Tajništvo za vzgojo in študij

Kar zadeva začetno formacijo, je glede dela tega tajništva vse določeno v *Ratio formationis*.

Svet za duhovne poklice

Voditelj sveta je izpostavil dva vidika dela za poklice: molitev in trajna formacija; ne smemo pa zanemariti tudi sodelovanja s FMP s poudarkom na duhovnih vajah za srednješolce in študente, načrtovane so tudi duhovne vaje v tišini. Delo z animatorji Frančiškovih taborov, dejavnosti v Stični na srečanju mladih ne samo s stojnico ampak tudi z molitvijo v kapeli. Študentska pastora la naj bi poleg srečanj obsegala duhovne vaje.

Preučiti je treba možnosti in priložnosti za osebno srečanje. Ustvariti je treba ekipo bratov, ki so pripravljeni za osebno spremljanje. Seveda je treba pripraviti tudi izobraževanje na to temo.

Pomemben temelj dela za poklice je trajna forma-

cija. Če je v bratski skupnosti navzoč Kristus, potem je tudi učinek takšne skupnosti večji in bolj nagovarjajoč. Transparentnost in iskrenost v odnosih med brati je temeljni pogoj za takšno skupnost. Dejstvo upadanja bratov nas sili v spreminjanje mentalitete tudi glede vključevanja laikov.

Nekateri člani sveta so podali svoje smernice za delo: veseliti se dela za poklice in biti pripravljen sodelovati po svojih najboljših močeh. Pomembna je prisotnost med mladimi in življenjski zgled s katerim lahko nagovarjamo in budimo v njih žar duhovnega poklica.

Novomeški samostan bo lahko tudi v prihodnje kraj za izkušnjo poklicanosti.

Pred leti je bilo v okviru Frančiškove konferen ce izobraževanje za osebno spremljanje na katerem pa je bil udeleženec samo en frančiškan, 5 kapucinov in trije minoriti. Pomembna je tudi ureditev prostora za pogovore, ki bi moral biti na voljo v vsakem samostanu.

Izpostavljen je bil problem birmanske pastore, kaj ponujamo njim, da bi spoznali sv. Frančiška. Kaj narediti z ministranti? Delo z ministranti pokaže posameznike, ki prisluhnejo, ko se spregovori o duhovništvu, o redovništvu. Pomembno je, kako razporediti moči bratov glede rednih obveznosti in spremljanja. O tem (razpoložljivosti za pogovore in osebno spremljanje) se je treba pogovoriti in dogovoriti na kapitljih.

V redno katehezo, lahko vključujemo elemente frančiškanske duhovnosti oz. predstavitve sv. Frančiška.

Treba je pripraviti tečaj za osebno spremljanje, ki nas bo usposobil za to delo.

Permanentna formacija

Voditelj je predstavil načrt. Razpršenost je pojav, ki močno zaznamuje naše brate. Nekdanji generalni minister br. Jose je v knjigi *Pogumno in smelo* predstavil nekaj pomembnih vidikov za rast v redovnem življenju v skupnosti, med ljudmi in v pastoralnem delu. Pomemben za rast v posameznika je prehod iz začetne v trajno formacijo.

Hišni kapitlji so temeljna okolja za rast skupnosti, zato njihova vsebina ne morejo biti samo ekonomske in gospodarske teme, ampak predvsem oblikovanje skupnosti.

Različne obveznosti bratov naj pripomorejo k povezovanju (profesorji, pastoralisti,...).

Cilj: celovito zorenje posameznika in skupnosti na človeški, krščanski in redovni ravni

Metoda: hišni kapitlji, romanja, provincialna srečanja (2-krat/leto - splošna, generacijska, profesionalna), dan province

Predstavljenih je bilo osem prioritet:

1. Duh molitve in pobožnosti
2. Fraternitas - bratstvo
3. Minoritas in solidarnost z ubogimi
4. Poslanstvo (nove) evangelizacije
5. Filozofija in teologija (Duns Skott, Bonaventura, mistiki)
6. Zgodovina (reda in province)
7. OFS: Med hišnim bratstvom, župnijo in družbo
8. Redne duhovne vaje: možnost v tišini z osebnim spremljanjem

Razvil se je pogovor o različnih momentih srečanj, izobraževanj, duhovnih obnov. Česa se naši bratje udeležujejo?

Poudarjeno je bilo, da morajo srečanja imeti neko trajnostno razsežnost, da se vsebina ne konča na samem srečanju, ampak traja do naslednjega srečanja. Problem trajne formacije je v naši nepripravljenosti v spreminjanje samih sebe. Dokler nisem pripravljen spremeniti samega sebe, se branim trajne formacije.

Predlog: priprava srečanja za gvardijane. Ne samo predavanje, ampak tudi izmenjava izkušenj. Pripraviti je treba priročnik za pripravo hišnih kapitljev.

Tajništvo za evangelizacijo

Pripravili so smernice za delo tajništva za evangelizacijo:

- Glavni vir in navdih za pastoralno prenovo pastoralnih delavcev je Božja beseda. Bratje naj bi jo redno brali, jo premišljevali in gojili lectio divina (molitveno branje BB).

- Ljudem naj bi jo redno posredovali pri katehezi (otroci, mladi in odrasli), vseh skupinah (zakonci, molitvene in liturgične skupine, ŽPS, pevski zbori ...), na sestankih za starše, pa tudi pri srečevanju z ljudmi v pisarni (sprejemanju pogreba, pripravi na krst, ob poročnem zapisniku ...)
- Duhovne obnove in duhovne vaje naj temeljijo na Božji besedi. Za otroke in mlade pripravimo duhovne obnove po razredih (več skupaj, lahko medžupnijsko).
- Dobro pripraviti župnijska romanja (priprava na spoved na avtobusu, molitev rožnega venca, pesmi).
- Poživiti molitev rožnega venca in križevega pota (tako blizu naši frančiškanski duhovnosti).
- Razne blagoslove (avtomobili, hrana, živali, stanovanja ...) uporabiti za evangelizacijo.
- Še posebno dobro je treba pripraviti liturgijo ob pogrebi in pogrebnih mašah.
- Poskrbeti, da bodo cerkve čez dan odprte (uvesti dežurstva molivcev) vsaj v času verouka.
- Obiskovalcem naših cerkva, samostanov in drugih znamenitosti je treba poleg umetnostnega vidika posredovati tudi duhovno sporočilo.
- V povezavi in soglasju z drugimi provincialnimi telesi pripraviti predavanja (študijska srečanja) za naše brate.
- Preveriti, če lahko v nezasedene prostore v naših samostanih ali drugih nepremičninah v naši lasti sprejmemo ljudi v stiski.
- Preveriti, če lahko potrebnim pomoči oddamo v najem zemljo za pridelovanje hrane.

Tajništvo za duhovnost

Voditelj je predstavil triletni načrt dela v tajništvu za duhovnost:

- duhovna prenova province ob 500 - letnici
- področne duhovne obnove
- tečaji in seminarji
- duhovne vaje (redni termini)
- duhovne vaje (izredni termini): enkrat v triletnju omogočiti molitvene duhovne vaje (dnevni red kot v eremitoriju)
- izdajateljska dejavnost:
 - Knjižica z molitvami za posebne priložnosti (prazniki, godovi naših svetnikov, liturgično leto...)

Glede duhovnih vaj: predlagani so dosedanja termini in še dodaten termin duhovnih vaj v tišini in osebno voden. Ponuditi je treba različne odtenke načinov duhovnih vaj. Zakaj se ne bi bratje udeležili dveh terminov duhovnih vaj?

Še vedno obstaja možnost za duhovne vaje v okviru JKPM.

2. 500-letnica province

Br. Miran je predstavil potek, kar se tiče dr. Škofljanca. Stvari tečejo naprej.

Romanje v Assisi ob tej priložnosti bo kmalu napovedano.

Ponovinci bodo romali po Bosni.

3. Prošnje samostanov in predlogi Sveta za gospodarske zadeve

Pod to točko je definitorij obravnaval načrte del in prošnje za pomoč v samostanih pri Sveti Trojici in na Kostanjevici v Novi Gorici. Spregovorili smo tudi o romarskem domu na Sveti Gori in o morebitni obnovi prostorov v „klerikatu“.

4. Dnevni redi, ki so jih predložili samostani

Vsi samostani so poslali dnevne rede življenja v skupnosti in ustrezajo smernicam, zato je definitorij sprejel in potrdil dnevne rede vseh samostanov. Gvardijani naj bodo pozorni na pisanje samo-

stanske kronike, da v njej ne bo preveč pomanjkljivosti in da tudi ne bo osebni dnevnik, ampak bo v resnici odsevala utrip življenja v bratstvu ter ožji in širši okolici.

5. Imenovanje diskretov v samostanih, kjer to pravo predvideva

Po *Posebnih statutih* province so člani diskretorija gvardijan, vikar in ekonom ter izvoljeni bratje (dva oz. tri glede na velikost bratstva). Na predlog posameznih bratstev je definitorij imenoval diskrete za samostane na Viču, na Brezjah, v Ljubljani-Center, na Sveti Gori in na Kostanjevici.

6. Razno

Pod to točko je definitorij obravnaval prošnje posameznih bratov in posameznih ustanov. Načrtoval je tudi določene dejavnosti v prihodnje.

br. Janez Papa
tajnik province

Počitnice - STRUNJAN 2014

29.6 do 5.7	CENTER
6.7. do 12.7	BREZJE
13.7 do 19.7	VIČ
20.7 do 26.7	KOSTANJEVICA
27.7 do 2.8	NOVA ŠTIFTA
3.8 do 9.8.	NOVO MESTO
10.8 do 16.8	BEŽIGRAD
17.8 do 23.8	SV. TROJICA
24.8 do 30.8	NAZARJE

Zapisnik 3. redne seje provincialnega definitorija

Tretja redna seja provincialnega definitorija je potekala 26. novembra 2013 v samostanu naših bratov na Viču v Ljubljani. Začela se je ob 9.30 uri, udeležili pa so se je provincialni minister p. Stane Zore, provincialni vikar p. Marjan Čuden, definitorji province p. Marjan Cuk, br. Miran Špelič, p. Ambrož Mušič in p. Andraž Arko ter tajnik province br. Janez Papa. Upravičeno je bil na začetku odsoten p. Pepi Lebreht, ki se je pridružil pri 4. točki. Sejo smo pričeli s kratko molitvijo, ki jo je pripravil p. Stane.

LJ - Vič, 26. november 2013

1. Sprejem programa trajne formacije in duhovnih spodbud za provinco v prihodnjem letu

Minuli teden (20. 11. 2013) je bilo srečanje gvardijanov, kjer so pregledali predlagani načrt trajne formacije. Teme bodo zajete iz prioritet in sklepov generalnih in provincialnih kapituljev.

Načrt zajema **seminarje**, ki bodo v naslednjem triletnju vsako leto dva – spomladi in jeseni.

Za vsak mesec so predvideni pripomočki gvardijanov za izpeljavo **hišne duhovne obnove**, pa tudi za formativni del **hišnih kapituljev**.

Še naprej bodo v spomladanskem in jesenskem času potekale **področne duhovne obnove**.

Redne duhovne vaje v letu 2014 bodo potekale pod naslovom: *Zaklad v lončenih posodah: zvestoba redovnim zaobljubam*, vodil pa jih bo p. Ambrož Mušič. Potekale bodo na ustaljenih krajih: Brezje, Nazarje in Sveta Gora (v tišini), na voljo bosta še dodatna termina v Assisiju (voditelj p. Marjan Čuden) in v Kančevcih (za vse redovnike in redovnice), kjer bodo potekale osebno vodene duhovne vaje (ekipa voditeljev iz Frančiškove konference).

2. Utrip province

Definitorij se je dlje časa ustavil pri pogovoru o nalogi, ki jo je dal provincialni kapitelj o skrbi za naše bolne in ostarele brate. Sklenjeno je bilo, da se bomo o tem pogovorili in premislili na marčevski duhovni obnovi pod naslovom *Srečevanje z boleznijo in ostarelostjo!*

3. 500-letnica province

Nekaj dogodkov in elementov praznovanja 500-letnice province:

- ♦ **Simpozij** ob 500-letnici province bo potekal v Ljubljani od 12. do 13. septembra. Začel se bo na Trsatu 11. septembra. Ob tem bo tudi **priložnostna razstava**.
- ♦ Pripravili bomo **razpis za otroške risbe** in pripravili enkratno **katehezo** o našem jubileju.
- ♦ Predlagali bomo **oratorijska romanja** v naše samostane v okviru oratorija.
- ♦ Glasbeni dogodek, ki bi lahko spremljal obhajanje obletnice, bi lahko bil – **Sattnerjev oratorij** – izvedba v Šiški
- ♦ Izdali bomo **Zgodovini province** dr. Jožeta Škofljanca.

5. Prošnje bratov

- Obravnavali smo prošnje bratov za potovanja izven Evrope.

6. Razno

Predlog sprememb statuta FDI bo definitorij obravnaval na prihodnji seji, ko se bo seznanil z vsemi spremembami

*br. Janez Papa
tajnik province*

JUBILEJI BRATOV V LETU GOSPODOVEM 2014

1. ŽIVLJENJSKI JUBILEJI

- 90 let: P. PAVEL KRAJNIK, Sveta Gora, 2.8.
85 let: P. EVGEN KETIŠ, Maribor, 4.8.
75 let: P. HADRIJAN BRAJNIK, Sveta Gora, 4.1.
75 let: P. DR. LEOPOLD GRČAR, Brezje, 13.5.
70 let: P. ANTON JERMAN, Ljubljana – Vič, 23.1.
70 let: P. JANKO ŽAGAR, Ljubljana – M. Oznanjenje, 22.12.
70 let: P. VILIJEM PUSTOSLEMŠEK, Kostanjevica, 23.12.
65 let: P. PETER VRABEC, Novo mesto, 29.10.
55 let: BR. MARIJAN CVITAK, Nova Štifta, 1.4.
55 let: BR. MIRAN VIDIC, Kostanjevica, 3.9.
50 let: P. DAVID ŠRUMPE, Melbourne, Avstralija, 7.2.
50 let: P. PEPI LEBREHT, Sveta Gora, 11.3.
45 let: P. KRIZOSTOM KOMAR, Novo mesto, 19.1.
45 let: P. SIMON PETER BERLEC, Sveta Gora, 26.6.
45 let: BR. KSAVER BABNIK, Ljubljana – M. Oznanjenje, 26.12.
35 let: P. TOMAŽ PINTER, Kostanjevica, 23.10.

PRVE ZAOBLJUBE

- 70 let: P. VALERIJAN JENKO, Sydney, Avstralija, 7.9.
60 let: P. MIHAEL S. VOVK, Sveta Gora, 26.8.
60 let: P. AVGUŠTIN JUG, Ljubljana – M. Oznanjenje, 26.9.
50 let: BR. LUCIJ FORTE, Koper, 31.8.
50 let: P. ANTON JERMAN, Ljubljana – Vič, 31.8.
50 let: P. FRANCI SENIČAR, Kamnik, 31.8.
50 let: P. DR. SILVIN KRAJNC, Ljubljana – Šiška, 31.8.
45 let: P. BORIS MARKEŽ, Koper, 16.8.
40 let: P. RAFAEL SLEJKO, Sveta Gora, 24.8.
35 let: P. FRANCI KOVŠE, Nazarje, 4.1.
25 let: P. DR. ROBERT BAHČIČ, Brezje, 8.9.
20 let: P. PETER VRABEC, Novo mesto, 8.9.
15 let: P. JERNEJ KURINČIČ, Ljubljana – Bežigrad, 16.8.
15 let: P. BOGDAN RUS, Maribor, 16.8.
10 let: P. ANDREJ POLLAK, Ljubljana – Vič, 5.9.
5 let: BR. MELHIOR GROŠELJ, 8.9.

SLOVESNE ZAOBLJUBE

- 65 let: P. POLIKARP BROLIH, Brezje, 8.1.
65 let: P. PAVEL KRAJNIK, Sveta Gora, 8.1.
55 let: BR. LEON RUPNIK, Brezje, 23.9.
50 let: P. REGALAT RAZBOČAN, Ljubljana – Bežigrad, 27.5.
50 let: P. MATEJ PAPEŽ, Sveta Trojica, 4.10.
50 let: P. LAVRENCIJ ANŽEL, Kamnik, 4.10.
50 let: P. ERNEST ŽIŽMOND, Kamnik, 4.10.

- 45 let: P. ANTON JERMAN, Ljubljana – Vič, 24.3.
40 let: P. DAMIJAN VRAČKO, Nazarje, 13.10.
40 let: P. DR. EDVARD KOVAČ, Ljubljana – M. Oznanjenje, 13.10.
35 let: P. PETER LAVRIH, Ljubljana – Vič, 4.10.
35 let: P. NIKOLAJ ŽVOKELJ, Strunjan, 4.10.
35 let: P. CIRIL A. BOŽIČ, Melbourne, Avstralija, 4.10.
35 let: P. JOŽE URBANIJA, Središče ob Dravi, 4.10.
30 let: P. VID LISJAK, Ljubljana – M. Oznanjenje, 3.6.
30 let: BR. MARIJAN CVITAK, Nova Štifta, 4.10.
30 let: P. FRANCI KOVŠE, Nazarje, 4.10.
30 let: P. STANE ZORE, Ljubljana – M. Oznanjenje, 4.10.
25 let: P. DAVID ŠRUMPE, Melbourne, Avstralija, 1.10.
25 let: P. PEPI LEBREHT, Sveta Gora, 1.10.
25 let: P. MARJAN ČUK, Kostanjevica, 4.10.
10 let: P. BOGDAN RUS, Maribor, 3.10.
10 let: P. JERNEJ KURINČIČ, Ljubljana – Bežigrad, 3.10.
5 let: P. ANDREJ POLLAK, Ljubljana – Vič, 14.9.

DUHOVNIŠKI JUBILEJI

- 65 let – DIAMANTNA MAŠA: P. POLIKARP BROLIH, Brezje, 18.12.
65 let – DIAMANTNA MAŠA: P. MIRKO SILVESTER, Nazarje, 29.6.
55 let: P. FILIP RUPNIK, Nova Štifta, 29.6.
55 let: P. DR. BERNARDIN SUŠNIK, Lemont, 29.6.
50 let – ZLATA MAŠA: P. MIHAEL S. VOVK, Sveta Gora, 29.6.
50 let – ZLATA MAŠA: P. REGALAT RAZBOČAN, Ljubljana – Bežigrad, 29.6.
50 let – ZLATA MAŠA: P. ALOJZIJ KOS, Kostanjevica, 29.6.
45 let: P. DR. VIKTOR PAPEŽ, Ljubljana – Bežigrad, 13.4.
40 let: P. DR. SILVIN KRAJNC, Ljubljana – Šiška, 29.6.
40 let: P. MARKO NOVAK, Novo mesto, 29.6.
30 let: P. RAFAEL SLEJKO, Sveta Gora, 29.6.
30 let: P. VID LISJAK, Ljubljana – M. Oznanjenje, 29.6.
25 let – SREBRNA MAŠA: P. MARJAN ČUDEN, Ljubljana – Vič, 29.6.
25 let – SREBRNA MAŠA: P. DR. MARI OSREDKAR, Kamnik, 29.6.
20 let: P. DARKO ŽNIDARŠIČ, Sydney, Avstralija, 29.6.
15 let: P. GREGOR KOS, Ljubljana – Šiška
5 let: P. AMBROŽ MUŠIČ, Ljubljana – M. oznanjenje, 29.6.

Pripravil p. Darko

IZ TAJNIŠTVA ZA TRAJNO FORMACIJO

Program tajništva za trajno formacijo v prihodnjem triletnju:

Seminariji

datum	ura	kraj	tema	izvajalec
sreda, 12. 02. 2014	10.00	Lj.–Vič	Frančišek je postal molitev (molitvena praksa)	p. Pepi
sreda, 22. 10. 2014	10.00	Lj.–Center	Verbum incarnatum (lectio divina)	dr. Maksimilijan Matjaž
pomlad 2015			Gospod mi je dal brate (Pristna duhovnost prebujaja duhovne poklice)	
jesen 2015			Medgeneracijsko sožitje	dr. Jože Ramovš
pomlad 2016			Bodite usmiljeni, da boste usmiljenje dosegli (spovedniki)	
jesen 2016			Manjši brat moli z ljudmi in za ljudi (razvijanje tradicionalnih in novih oblik molitve in pobožnosti)	

Hišni kapitlji

čas	tema	animator
november/december 2013	Sakralnost medosebnih odnosov (duh molitve in pobožnosti)	p. Marjan Čuk
januar/februar 2014	Župnija v bratstvu / bratstvo v župniji (fraternitas)	p. Viktor Papež
marec/april 2014	Pot do ubogih (minoritas in solidarnost z ubogimi)	br. Ksaver Babnik
maj/junij 2014	Pasti in izzivi družbenega življenja (fraternitas)	p. Tadej Strehovec
september/oktober 2014	Evangelizacijsko bratstvo (poslanstvo nove evangelizacije, PIP)	p. Robert Bahčič
november/december 2014	Med hišnim bratstvom, župnijo in družbo (OFS)	p. Ambrož Mušič

Hišne duhovne obnove

čas	tema	animator
december 2013	Imenujejo naj se manjši (minoritas in solidarnost z ubogimi)	p. Marjan Čuden
januar 2014	Manjši brat prihaja naproti religioznemu iskanju današnjega človeka (duh molitve in pobožnosti)	p. Pepi Lebreht
februar 2014	Bratstvo med ulico in celico (fraternitas)	p. Bogdan Rus
april 2014	Ranljivost, ranjenost in odrešenje (minoritas in solidarnost z ubogimi)	p. Christian Gostečnik
maj 2014	V ta namen vas je Bog poslal po svetu (poslanstvo nove evangelizacije)	p. Metod Ogorevc
junij 2014	Ubogi v družbi potrošništva in uspeha (minoritas in solidarnost z ubogimi)	br. Janez Papa
september 2014	Manjši bratje prinašamo iz svojega zaklada staro in novo (500-letnica province)	br. Miran Špelič
oktober 2014	Naši misijoni (poslanstvo nove evangelizacije)	p. Peter Lavrih

Področne duhovne obnove

čas	tema	animator
jesen 2013	Ljubezen do Cerkve	p. Stane Zore
pomlad 2014	Srečevanje z boleznijo in ostarelostjo	p. Marjan Čuk
jesen 2014	Frančiškanska izvornost danes (znamenja časa)	
pomlad 2015	Medsebojno zaupanje in odpuščanje	
jesen 2015	Naša frančiškanska identiteta	
pomlad 2016	Očaranost nad Kristusom	

Redne duhovne vaje v letu 2014

Naslov: Zaklad v lončenih posodah: zvestoba redovnim zaobljubam

termin	kraj	voditelj	oblika	opombe
23.–28. 02.2014	Brezje	p. Ambrož Mušič		
22.–27.06.2014	Nazarje			odprto za ostale
24.–29. 08.2014	Sveta Gora		v tišini	
31. 08.–5. 09.2014	Assisi	p. Marjan Čuden		
22.–28.06.2014	Kančevci	ekipa voditeljev	osebno vodene v tišini	z drugimi redovniki in redovnicami

(foto D. VUJICA)

(foto D. VUJICA)

FOTO: TATJANA SPLICHAL

FOTO: TATJANA SPLICHAL

Besedilo: stran - 31

Vsi smo odgovorni za vzgojo

Ob sklepu Kongresa tajnikov za formacijo in študij v našem redu, ki je letos septembra potekal v Assisiju, je generalni minister br. Michael Perry navzoče brate zavzeto spodbudil: »Kar ste tu izkusili, ponesite domov bratom. To delite najprej s provincialom in tudi z vsemi brati, da se bodo vsi čutili vključene v celostno vzgojo k temelju, ki je zavezanost Kristusu. Zato moramo ustvarjati poti, da bodo spreobrnjenje lahko doživeli vsi bratje. Gvardijani bi se morali zavedati, da je njihova temeljna naloga spremljanje bratov v trajni formaciji, ne pa urejanje urnika ... Vse bolj moramo postajati bratstvo evangelija, ki nas druži, da bi to tudi res oznanjevali. Ponesite to vsem bratom, da bi bili pristni v pričevanju.« Prav zato bi na podlagi teh spodbud rad z vami delil nekaj izkustev in razmišljanj, ki z vidika vzgoje ne zadevajo le vzgojiteljev in provinciala, ampak vse nas brate, saj smo v celoti vsi odgovorni za vzgojo in formacijo (v prvi vrsti seveda lastno), prav tako pa tudi za delo za nove duhovne poklice. S to zavestjo se bomo v nekaj nadaljevanjih srečali z določenimi modeli redovne vzgoje, ki so nas, ali pa nas še vedno močno zaznamujejo. Na kongresu je kanosijanec p. Amedeo Cencini FdCC* okviru formacijske sinteze spremljanja predstavil različne modele redovne vzgoje. Uvodoma je poudaril, da se vsak model navdihuje ob določeni antropologiji, ki je v svojem temelju biblična in izhaja iz dejstva, da je človek dober in grešen. Prav to naj bi v okviru (začetne) vzgoje imeli še posebej v zavesti, da nimamo pred sabo svetnikov, ampak ljudi, ki jih je potrebno vzgajati v svobodi in človečnosti. Pri tem seveda ne govorimo o formaciji v neki določen vzgoji model, ampak je to formacija v **posvečeno življenje**, ki se realizira v hoji za Kristusom v treh zaobljubah. Znotraj te formacije pa je potrebno vzgajati, dosegati spremembe v čutenju in čustvih, notranjem zadržanju in osebni drži, sicer se lahko zgodi, da slednjič vzgajamo v farizeje in hipokrite, ki vse znajo, uspešno študirajo in so liturgično poštirkani, a njihovo srce ni spreobrnjeno in uko-reninjeno v intimi z Gospodom. Govorimo torej predvsem o vzgoji srca, ki gre v smeri treh redovnih zaobljub.

Začetna formacija mora temeljiti na posebnih pedagoških prijemih in strategijah, ki pomagajo k človeški rasti, sprejemanju odgovornosti, aktivnemu delovanju, integraciji v življenje v skupnosti ... V okviru tega se preverja kandidatove sposobnosti integracije v način posvečenega življenja, pri čemer se preverjajo posamezni vidiki. Pri tem je potrebno aktivno spodbujati k urejanju antropoloških in duhovnih vidikov, ki še pešajo, obenem pa pozitivno ovrednotiti tiste vidike, ki jih je kandidat že dosegel. Gre torej za pozitivno vrednotenje tega, kar je že bilo doseženo, hkrati pa tudi spodbujanje k ostalemu, kar je še potrebno urediti, v čemer je še potrebno zrasti in delati na tem.

Po Cenciniju se dober vzgojni model ne posveča le začetni, ampak zelo močno tudi trajni formaciji. S tega vidika se moramo zavedati, da začetna vzgoja ne oblikuje smo brata z začasnimi zaobljubami, ampak celotno življenje, ki se vrši v trajni vzgoji. Začetna vzgoja, ki se prevesi v trajno, naj bi pomagala k zavedanju življenja, čustev, notranjega dogajanja, ki se ga vse bolj učim obvladovati z namenom, da ga bom zaživel za vse življenje. To zmorem narediti le v luči pokorščine Očetu, ki sem mu pustim oblikovati, sicer vse skupaj izpade brez smisla in cilja, oziroma samo sebi namen. Prav zato naj bi začetna formacija pripomogla k odstranjevanju odporov, zakrknjenosti in strahu pred spremembo na eni strani ter na drugi spodbujala k svobodi, znotraj katere sem poklican, da po Gospodu oblikujem svojo notranjost. Prav to oblikovanje notranjosti se mora odvijati vse življenje in se zaključi v vrhuncem vzgoje - s smrtjo. Naj nas k temu neprestanemu oblikovanju notranjosti (nekako v smislu 'ecclesia semper reformanda') in obenem zavesti, da smo vsi odgovorni za vzgojo, spodbujajo tudi beseda papeža Frančiška: »Na vas ... je, da daste zgled doslednosti mlajšim. Ali želimo dosledne mlade ljudi? Bodi-mo dosledni! Sicer nam bo Gospod rekel, kar je Božjemu ljudstvu rekel o farizejih: 'Kar vam rečejo, storite, po njih delih pa se ne ravnajte!' Doslednost in pristnost!«

p. Andraž

* Figli della Carità - Canossiani

ŽIVLJENJE IN DELO V NOVICIATU NA TRSATU

Dragi bratje!

Na začetku tega pisanja, vas vse prav lepo pozdravljam in želim vse dobro! Najbrž vsi bratje veste, da se je letošnji noviciat preselil v tujino. Na vprašanje zakaj v tujino, pa vam odgovarjam z največjim veseljem in sicer na Sveti Gori imajo preveč anten in raznih sprejemnikov, in to bi škodilo tako meni kot mojemu spodbujevalniku. Ideja o noviciatu se mi je zdela zelo dobra, saj sem si od nekdaj želel prebiti kako leto v tujini. Imam se zelo dobro, tudi zdravje mi služi in tu popolnoma uživam. Vem, da molite zame in se vsem, ki se me spominjate v molitvah, najlepše zahvaljujem. Vedite, da tudi jaz molim za vas in za našo provinco. Potreben sem vaše molitve in vaših lepih pozdravov, ki prihajajo s Slovenije. No, sedaj pa je čas, da vam malo predstavim kako poteka naše skupno življenje na Trsatu. Tu nas je 7 novincev. Kot se naš magister br. Zoran Bibić rad pohvali imamo letos »internacionalni in interprovincijski novicijat«. 5 novincev prihaja iz province Sv. Cirila in Metoda, to so : Dane, Gabrijel, Ivica, David, Tomislav, 1 iz zadrške province Sv. Hieronima, ime mu je Dario, in jaz iz Slovenije. S novincem iz zadrške province sem se spoznal že na Košljunu, kamor me je po priporočilu mojega nekdanjega magistra p. Tadeja odpeljal p. Anton. V nadaljevanju pa predstavljam dnevni red, ki je začel veljati s praznikom našega redovnega ustanovitelja, Sv. Frančiška. Zahvaljujem pa se tudi p. Stanetu, za to nepozabno izkušnjo, za doživetje noviciata v tujini.

Dnevni red v noviciatu:

6.00 vstajanje

6.30 hvalnice in premišljevanje dnevne božje besede in evangelija

7.15 zajtrk

8.00 Lectio divina

9.00 – 11.45 noviciaška šola

12.00 dnevna molitvena ura in bogoslužno branje

12.30 kosilo

13.00 – 16.00 odmor in počitek

16.00 molitev rožnega venca

16.30 – 17.45 branje knjig, učenje

18.00 večernice

18.30 sveta maša

Po sveti maši imamo večerjo, in malo rekreacije ali opravilo večernih dolžnosti.

21.00 sklepnice

22.00 počitek

Dnevni red se spremeni v mesecu oktobru in maju, ko imamo rožni venec v cerkvi. Izjeme pa so tudi ob sobotah, nedeljah in praznikih, ko imamo počitek ob 22.30. Jaz se ponavadi odprvim spat malo bolj zgodaj, tako da noč dobro izkoristim.

Vikendi so ponavadi prosti, ampak imamo vedno kaj za delat, pridejo tudi romarji,... Zanimiv je podatek, da so imeli za veliki šmaren tu okoli 5.000 vernikov in za mali šmaren več kot 2.000. Predstavljajte si sedaj, kako izgleda nabiranje miloščine ali nabirka. Takrat in ob večjih slovesnostih pa imamo mašo zunaj na vrtu ali Fortici. Tako, da je nabiranje malo težje. Življenje v noviciatu je zelo lepo, začeli smo s šolo, kjer se učimo italijanščine. To mi gre malo težje kot drugi predmeti, saj si moram prevajati v hrvaščino in slovenščino. Poleg italijanščine pa imamo tudi ostale predmete, kot so: vodila in konstitucije, cerkvena glasba, petje, dokumenti o redovništvu, nekaj o provinci Sv. Cirila in Metoda, duhovnost, liturgija, uvod v Sveto pismo, življenje, duh in poslanstvo. Vse predmete nas imajo tukajšnji bratje, razen uvod v Sveto pismo nas ima košljunski magister novincev br. Diego. Na koncu leta pa imamo izpit iz nekaterih predmetov.

Vsak dan pred sveto mašo pa molimo rožni venec v cerkvi in tudi novinci sodelujemo ob nedeljah. Tako pa se je pričelo, da sem tudi jaz moral pričeti moliti rožni venec v hrvaščini, in tako sem ga začel. Tudi berila že berem, ampak to je zame malo preveč zahtevno, saj imajo polno djev, ijev,... Najraje imam samo prošnje, ker so kratke in lahke.

To pismo bom sedaj počasi zaključil s prošnjo za nadaljnje molitve zame in s povabilom na obisk.

Če pa želite s seboj pripeljati romarje pokličite v popoldanskem času (po 14. uri).

Telefonska številka: 00385 (051) 452 900 in povejte, da želite mene, in portir vas bo prevezal k meni, kjer se bomo zmenili vse ostalo.

Lahko pa se mi najavite tudi na novi e-mail: damjan.kern@ofm.si. Odgovor na mejl, pa dobite ob sredah in sobotah v popoldanskem času, ko imamo dostop do interneta.

Sedaj pa vas vse skupaj še enkrat lepo pozdravljam in želim vse dobro!

Mir in dobro!

br. Damjan

Dragi bratje!

Najprej prejmite lepe pozdrave s Trsata, in prav lepo se vsem zahvaljujem za vse molitve zame. Tudi jaz se vas vsakodnevno spominjam v molitvah, in prosim za nove duhovne, redovne in misijonske poklice v naši deželi, ter za Cerkev na Slovenskem.

V nadaljevanju tega pisma, pa bi vas vse prav lepo povabil k molitvi za nove duhovne poklice, ter za Cerkev na Slovenskem. Vem, da že vsi molimo za nove duhovne, redovne poklice, kajti res jih je malo, hvala Bogu za vse nas, ki smo Jezusu dali svoj odgovor: Da, Jezus, hočem hoditi za Teboj. Tudi Cerkev na Slovenskem je danes v težkih časih. Grozijo nam s dvojnimi davki, tega ni bilo nikjer in nikoli.

Najprej pa molitev za nove duhovne poklice. Tu na Trsatu vsak dan po končanem rožnem vencu molijo za nove duhovne, redovne poklice. V molitveniku »Kristjan moli« je ta molitev na strani 164, 165. Iz tukajšnjih in tudi svojih izkušenj vem, da pomaga. Posebej zgovoren podatek je, da ima tukajšnja provinca Svetega Cirila in Metoda letos kar 10 postulantom, zadarska provinca pa 4 postulante. Mislim, da je to zares zgovoren podatek. V hercegovski provinci pa imajo 7 postulantom. Hvala Bogu za naša 2 postulanta, Jana Dominika in Alena. Upam, in molim, da bosta vztrajala v molitvi in hoji za Kristusom, po zgledu Sv. Frančiška. Vidite, molitev pomaga!

Resnično, vas želim spodbuditi, da po vsakem rožnem vencu dodamo še zgoraj omenjeni molitvi. Cerkev na Slovenskem, pa vsi vemo da pluje v viharjih razmerah. V že omenjenem molitveniku pa je tudi molitev za Cerkev na strani 39. Molitev vedno obrodi sad, in ker zaupamo v Boga vemo, da pomaga.

Dragi bratje, združimo se skupaj v molitvi za nove duhovne, redovne in misijonske poklice ter za Cerkev na Slovenskem.

Mir in dobro!

Br. Damjan

Iz »klerikata«

Ne bi se želel spuščati v zgodovinsko ozadje v zvezi s poimenovanjem in najbolj razširjeno uporabo besed »kleriki« in »klerikat«, ki sta vsaj v zadnjem obdobju sinonim za brate z začasnimi zaobljubami in seveda del samostana, v katerem prebivajo. Že s sočasno formacijo bratov bogoslovcev in bratov laikov, je poimenovanje »klerik« postalo vprašljivo. Še bolj pa, odkar se je v centrski vzgojni hiši začel tudi postulat. Kakorkoli že: kleriki, bogoslovci, bratje laiki, neslovesno zaobljubljeni bratje ali bratje z začasnimi zaobljubami ter slednjič še postulanti; vse, ki so skupaj s spodaj podpisanim trenutno nastanjeni v delu centrškega samostana, ki je namenjen vzgoji, bi lahko zaobjeli z enim skupnim imenovalcem: bratje v začetni formaciji.

In kaj se je bratom v začetni formaciji dogajalo od septembra naprej? Prav gotovo močno ostaja v spominu dvakratni zaporedni obisk naše župnije Vič, kjer smo se 17. novembra udeležili maše, ki jo je daroval misijonar Pedro Opeka, nato pa se še pridružili bratskemu kosilu v samostanu, skupaj z misijonarjem. Na Vič smo prišli še dan zatem, ko smo ob župnijskem celotedenskem praznovanju sklepa leta vere, premišljevali in molili za nove duhovne poklice. Oba dneva so nas viški bratje res lepo in pristrčno sprejeli.

Potem pa ne smemo pozabiti še na dvojno slavlje ob jubileju, ko smo na Brezjah prišli k p. Polikarpu ter se z njim veselili njegovih bogatih 90 let. Na začetku slavja smo se s prepevanjem psalmov tudi z vse zahvalili Bogu. Dva dni zatem smo se udeležili še praznovanja - 2 x 80 - s patroma Pashalom in Ernestom v Kamniku, kjer smo se poveselili skupaj z brati. Še posebno se nas je dotaknilo, ko nas je p. Pashal res iskreno pozdravil in se razveselil naše navzočnosti. Seveda ostaja tudi v lepem spominu postulantski obisk Kamnika, ki se je zgodil teden poprej na prvo adventno nedeljo.

Pa sklenimo še z Miklavžem: med brati v začetni vzgoji se je namreč porodila zamisel, da bi na Miklavževo brezdomcem - poleg standardnih sendvičev - zjutraj delili še čaj, kavo in kak slaček priboljšek. Rečeno, storjeno - tudi ob pomoči centrškega kuharja Vojka. Ob razdeljevanju smo se tako z nekaterimi brezdomci še prijetno zaklepetali ob čajku in kavici.

Hvala vsem za gostoljubje, ko smo obiskali ta ali oni samostan. Vsem bratom, ki nas spremljate v molitvi, pa se iskreno zahvaljujemo in se priporočamo še naprej. Naše častitljive jubilate, ki ste nam predvsem s svojo drži in pobožnostjo v zgled in spodbudo pa - Bog vas živi!

p. Andraž

Foto: stran - 28

Misijonar - brat Pedro - na Viču

V nedeljo, 17. 10. 2013 je bil na obisku pri bratih na Viču misijonar Pedro Opeka. Kot že pred dvema letoma se je tudi letos z največjim veseljem odzval vabilu. Ogromno ljudi je prisostvovalo sveti maši, pri kateri je somaševalo tudi 6 duhovnikov, predvsem pa je bila obogate na sodelovanjem množice ministrantov in pevcev. Posebej lepo je bilo, da so bili povabljeni tudi bratje v vzgoji z magistrom.

Pedro je vse brate spodbudil k zvestobi in svežini v življenju, občutljivosti za soljudi in ves hvaležen odhittel ostalim obveznostim naproti. Nam pa je ostal drag spomin na tega svetniškega moža in na njegov zgled služenja ubogim.

Jan Dominik Bogataj

FOTO: JURE OSREDKAR

Srečanje z Pedrom je bila močna izkušnja, predvsem preprostosti in radikalnega življenja za druge zaradi Kristusa. Ob njem človek začuti Duha, ki nas ne pusti pri miru, če mu tega ne onemogočimo. Na vse ljudi je naredil vtis s svojo izredno ponižnostjo in hkrati odločnostjo; poslani smo najprej za najbolj uboge, Kristus nas pošilja, da bi postali oaze upanja za ta svet, ki ga krvavo potrebuje. Prebuditi moramo v sebi ideal, da postavimo svoje interese in želje na drugo mesto in prisluhnemo Jezusu, kako nas konkretno vabi k sočloveku. Po sv. maši smo se z Pedrom srečali tudi v dvorani Antonovega doma, kjer je bil na voljo za klepet, slikanje, podpis ipd... Na skupnem kosilu, ki je minilo v znamenju sproščenosti, je misijonar od župnika p. Marjana tudi darilo z nabirko. Ni se mogel načuditi radodarnosti ljudi in je, ves hvaležen, sprejel dar. Posebej je blagoslovil brate v začetni vzgoji in nam položil na srce besede in svojega srca; naj ne pozabimo na uboge, da je Franciškov način življenja danes aktualen za ta svet – morda celo bolj kot kdajkoli prej – in da je ganjen, ko vidi mladeniče, ki so pripravljeni svoje življenje podariti Bogu in delu za Njegovo kraljestvo.

Na Sveti Gori zvon zvoni ...

Od zadnjih obvestil v Poročilih se je na Sveti Gori marsikaj zgodilo:

Sveto Goro sta zapustila brata Bogdan Knavs in Zdravko Jakop. Prvi se je vrnil k Sv. Francišku, kjer že toliko let preživel z zvestimi verniki in po treh letih bo lahko samo nadaljeval s pastoralnim delom tam, kjer so drugi prenehali, ker so odšli v druge kraje. Drugi pa se vrnil tja, k Sv. Antonu Padovanskemu na Viču, kjer je več let ves prosti čas porabil za obiskovanje vernikov, zlasti tistih v taki ali drugačni potrebi. Prvi z žalostjo, saj se je zelo vživel v življenje Primorcev, drugi z največjim veseljem, da bo spet tam, kjer je pustil velik del svojega življenja.

V prvi polovici avgusta je prišel vikar, ekonom in rektor bazilike, p. Simon Peter Berlec, v drugi polovici avgusta pa definitor, gvardijan, magister novincev itd., p. Pepi Lebreht. Hitro smo se vživali drug z drugim.

Mesec september in tudi oktober sta meseca romanj na Sveto Goro posameznih župnij ali deka-

nij Koprške škofije. Posebno je potrebno poudariti molitveni dan za poklice, 14. 9.

Škof Metod je letos vodil duhovne vaje za bodoče diakone od 20. do 25. oktobra.

Ob koncu meseca oktobra sta bili v baziliki dve maši, ki sta nekoliko razburile duhove blizu in daleč. Naj navedem Ambroža Kodelja, Novi Glas, št. 44, str. 5:

»Na soboto, 26. oktobra, je v svetogorskem svetišču odmevala maša za domovino, ki jo je skupaj z vojaškim vikariatom in škofijo Koper pripravilo Društvo veteranov iz Gorice v Sloveniji, saj je istega dne leta 1991 zapustil Slovenijo zadnji jugoslovanski vojak. Ob g. škofu je somaševal še vojaški vikar. Cerkev je bila polna, spomin na ta dogodek tudi lepo ovekovečen.

Kmalu zate zapazim v časopisu oglas, s katerim vabijo še na eno mašo prav tako na Sveto, in to v spomin na padle v NOB. Tokrat sta maševala p. Bogdan in vojaški vikar... Ko sem prebiral reakcijo na to drugo mašo, sem se z neprijetnim občutkom vprašal: čemu na to mašo pada toliko nepotrebnih pripomb, žal tudi enostranskih in žaljivih? Vsaj to je treba vedeti, da je maša, kjerkoli že je, odprta za vse, ne glede na to, kdo je kaj, seveda, če se ta želi pri njej dostojno vesti. Ljudje imamo različne poglede na dogodke, tako tudi na zgodovino. So stvari, glede katerih se ne da z lahkoto priti skupaj. Nekateri ne morejo pozabiti strahot, ki so se dogajale v polpreteklem času, še zlasti tistih ne, ki so se doletele nedolžne žrtve, drugi pa velikokrat v ozadju teh žrtev vidijo neka dejanja, ki naj bi jih te žrtve zagrešile, povzročitelji pa jih prikrivajo in v javnosti veljajo za nedolžne. Tretji zopet pogrevajo stare razprtije in zamere, ki so velikokrat dosegle višek prav v zadnji vojni. Četrty trdijo, da niso šli v gozd za to, kar imamo danes ..., peti pa jadikujejo za časi, ki da so bili boljši od današnjih (slabe strani so kar preskočili!) In tako gre čas naprej ...

Ob eni kot drugi maši na Sveti Gori – govorim o maši in ne o politiki, maša je maša, četudi so jo in jo bodo še skušali spolitizirati – je bilo opaziti lepo število zadovoljnih obrazov, veselih, da so se tam srečali, nekateri celo po več letih, si izmenjali pozdrave, obudili spomine, nekateri so opravili tudi spoved. Patra, ki sta spovedovala, sta povedala, da je pri eni kot pri drugi maši bilo veliko število lepih spovedi, kar je pohvale vredno: "Molili so vsi – tisti, ki so glasno odgovarjali, teh je bilo največ, saj so pri prvi kot pri drugi maši glavnino sestavljali naši verniki, tisti pa, ki so na molitev malo ali že popolnoma pozabili, pa so vsaj v srcu obujali spomin na čas, ko jih je mama uvajala v prve korake k Božji besedi..." Zapaziti je bilo, vsaj pri drugi maši, da so nekaterim polzele tudi solze po licih ... Ali je zato res treba delati neko ponovno razprtijo? Mislim, da se je Gospod Bog tej naši človeški nespameti krepko posmihal ...

Res bi bilo najlepše, če bi vsi skupaj, prvi in drugi, imeli skupno mašo, vendar ne prehitvajmo časa in bodimo strpnji. Tokrat za to čas še ni dozorel, bo pa

in tedaj se bomo lahko skupaj veselili tudi letošnjega začetka, ki si ga je p. Bogdan omislil in tudi izpeljal, čeprav ne brez prask, pa te se bodo zarasle ... Mogoče se bodo že drugo leto eni in drugi dogovorili in povabili škofa Jurija kot našega novodobnega Mojzesa, da bo zbral skupaj to našo in njegovo razkropljeno, pa tudi po nepotrebnem skregano božjo čredo in oboje skupaj odpeljal, tako kot samo on zna, v našo skupno deželo prihajajočemu Gospodu naproti, s kančkom razuma in ščepcem soli, kar vsi potrebujemo ...«

br. Mihael

Nova Štifta na Dolenjskem

Tokrat nadaljuje stavek iz zadnjega poročila: kako bo potekala priprava na 100-letnico prihoda bratov frančiškanov k Novi Štifti. Doslej smo imeli že nekaj srečanj s tem namenom.

Za ta kraj je bil naš prihod velikega pomena a ne posebna novica, ker so bili frančiškani poznani po raznih bratih, kot sta p. Stanislav Škrabec – slavist, ki je deloval v glavnem na Goriškem – okrog 40 let; in le nekaj let v Ljubljani (zaradi Soške fronte 1915-1918). Istočasno je živel Ribničan iz Slatnika, p. Avguštin Čampa, graditelj cerkve in samostana sv. Antona na Viču. K temu je pripomogla nekaj let preje beseda ljubljanskega škofa Antona Bonaventura Jegliča in tudi prošnja rektorja Marijinega svetišča g. Karla Klinarja, naj poišče redovnike, ki naj skrbijo za Marijin dom in romarje. Kje je škof iskal ne moremo ugotoviti, vemo pa, že zaradi teh bratov je frančiškanski provincial vedel kakšno delo brate čaka in leta 1914 so bratje prišli.

V zahvalo Bogu za to odločitev in delo bratov v teh 99-ih, se spodobi, da s primerno slovesnostjo preživimo prihodnje leto – skupaj z brati in Božjim ljudstvom – romarji.

Poleg te glavne skrbi so priprave na miklavževanje, na božič, ki je pred nami.

S hvaležnostjo Bogu moram zapisati o prizadevanju škofijskih duhovnikov, kako bi živeli s sv. Frančiškom. Svet bratstva skrbi za poglobitev. Poleg zaobljubljenih, imamo nekaj kandidatov, ki se udeležujejo skupnega iskanja pri sv. Antonu na Viču. Zakaj? (glej Brat Frančišek šte. 6/2013, str. 10-12) ...

br. Filip ofm

Brezje

Prebujanje iz nezvesti je prijetno ko se ozreš na očaka Triglav, vsega obsijanega s soncem. Življenje na Brezjah je pestro, vedno se nekaj dogaja. Da so še žive stare navade, pričajo peš romanja iz vseh koncev Slovenije. Pred prazni-

kom malega šmarna so prisopihali peš romarji iz Cerknega, hodili so od ranega jutra do petih popoldne, bilo jih je kar 70. Zanimivi so bili konjeniki iz Suhe krajine, šest vozov z vprego. Potovali so kar tri dni in seveda tri dni domov.

22. 9. 2013. Je bil v domu krajanov na Brezjah predstavljen dokumentarni film ČUDEŽ v režiji Davida Šipoša. Film prikazuje ozdravljenje Tončke Krajnik pred milostno podobo na Brezjah. Ta ozdravljena-redovnica še danes živi v skupnosti sester usmiljenk v Šentjakobu ob Savi. Ob 150 letnici prvega čudeža na Brezjah - 22.9.1863 smo izdali zbirko podob z votivnimi slikami, zbirka šteje 16 podob.

Nekaj edinstvenega je bilo praznovanje rožnovenske Matere Božje. Praznovanje se je začelo v Kranju, v cerkvi sv. rožnega venca, od koder so se podali peš na Brezje, p. Robert, radijci Radia Ognjišče in drugi verniki. To peš romanje smo od časa do časa lahko spremljali v živo na radiu. Večerna slovesnost se je začela z sveto mašo, ki jo je vodil p. Robert. Po maši so sledili vsi štirje deli rožnega venca z komentarji in na koncu pete liturgije MB. Razveseljivo je, da so romarji napolnili baziliko do zadnjega kotička. Povabljeni so bili tudi škofje, pa niso imeli časa. Ljudje so vztrajali vse do konca - do 23h. Ob tej pobožnosti smo izdali tudi knjižico, ki je vsebovala potek sv. maše in molitev rožnega venca. Molili smo z rožnim vencem, ki ga je daroval papež Janez-Pavel II. ob obisku na Brezjah.

V teku so priprave na slovesno praznovanje 200. obletnice slike Marije Pomagaj. Za to priložnost je skladatelj Jože Trošt zložil sv. mašo in pevci že vadijo. Že sedaj mislite na to praznovanje, ki bo 24. maja, in pridite na Brezje.

p. Tomaž

Novo mesto – sv. Lenart

»100 dni« nove ekipe ob »starejšem« sobratu v župniji in samostanu Novo mesto Sv. Lenart je za nami. Imeli smo mir v nemiru. Zapis v zadnjih Poročilih omenja uničevalno delovanje bobrov na našem vrtu; tokrat dopišem, da se je delo nadaljevalo, saj je padla pod njihovimi zobmi kar precej debela vrba tik ob Krki. Razlog za ta drugi bobrovski vandalizem je najverjetneje v poplavah, ki so jim uničile dosedanje bivališče. V mesecu novembru je Krka namreč dvakrat poplavlila naš spodnji samostanski vrt. Še dobro, da smo močno dvignjeni nad sanjavo lepoto, ki nas dobesedno objema. Od bobrovske-poplavne romantike naj preidem v samostanko-župnijsko dogajanje. Preko 40 birmancev se je v sredini oktobra s katehetom br. Janezom podalo pod Kamniške planine v Mekinje, kjer so preživeli doživet duhovni vikend. Oktobra smo, kot tudi drugod, pomnožili molitev rožnega venca,

biblična skupina je sodelovala na svetopisemskem maratonu v sosednji župniji v Šmihelu, župnik je uspešno preživel prvo dekanovo vizitacijo, ob koncu meseca smo obhajali še slovesno obletnico posvetitve naše cerkve. Mesec oktober smo zaključili s tremi dnevi Lenartovih počitnic za otroke; vsak dan se je raznih delavnic in srečanj udeležilo preko 70 otrok in mladih animatorjev. Prvi dan smo izdelovali različne stvari, s katerimi smo tretji dan razveselili starejše občane v domu v Šmihelu, varovance Vzgojno varstvenega centra in nekaj bolnikov po domovih. Vsi so nas bili zelo veseli. Drugi dan, v torek, pa smo se podali na peš romanje od Lenarta v župnijski cerkvi do Lenarta na podružnici v Gotni vasi. In že je prišel za nas nadvse pomemben mesec november, ko smo 1. imeli kar 9 maš: doma, na podružnicah, v bolnici in somaševanje z generalnim vikarjem v Srebrničah. Prva nedelja, je bila naša – LENARTOVA in hkrati tudi zahvalna. Že uigrane ekipe župnijskih sodelavcev so pridno postregle vse obiskovalce svetih maš, pri ofru smo delili novo knjižico *Sklenili smo krog* in na kosilo smo povabili župnijske sodelavce. Za nedeljo je prišla sredo, 6. november, ko obhajamo slovesni praznik sv. Lenarta. Ker je bila to prva sredo v mesecu, smo gostili dekanijske duhovnike s katerimi smo eno uro molili pred Najsvetejšim; nato so se zvrstile pri molitvi razne skupine, priložnost pa je bila tudi za tiho čaščenje. Zvečer je bil slovesen

sklep celodnevnega češčenja, ki ga je vodil novi župnik v Kočevju g. Damjan Štih. V sredini meseca smo v soboto, 16. 11. gostili starše in sorodnike naših štirih sobratov; imeli smo sv. mašo v cerkvi, potem ogled samostana in na koncu še sprehod po okolici ter seveda slovesno kosilo v veliki samostanski obednici. Srečanje je minilo v res bratskem vzdušju. Naslednjo soboto, 23. 11. smo sklepali leto vere v stolnici, kjer sta bila navzoča dva sobrata: Marko in Peter; oba zaradi katehumenov; prvi, ker je bila isti dan zvečer v naši cerkvi slovesnost podelitve zakramentov in drugi, ki je pričel novo skupino na začetku oktobra in so prejeli sveta pisma. Seveda ob godu sv. Cecilije nismo pozabili na naše pevce. Na nedeljo Kristusa Kralja smo Leto vere zaključili tudi v župniji in tako vstopili v teden Karitas, ko so sodelavke pripravile prilogo za naša oznanila in v njej opisale, kaj in kje vse deluje župnijska Karitas; dogodkov z dejavnostmi ni malo, saj je prosilcev za hrano in obleko iz meseca v mesec vedno več. Nedeljo Karitas pa smo obeležili s čudovitim pričevanjem, monodramo Gregorja Čušina, Vera levega razbojnika, ki je dobro napolnila našo cerkev. Že je torej na vrata potrkal december in 9-dnevnic pred praznikom Brezmadežne. Prav na njen praznik, 8. 12. je bila pri 10. maši predstavitev naših prvoobhajancev, ki so imeli dan pred tem v Lenartovem domu duhovno pripravo na božič oziroma prvo sveto obhajilo. Ob koncu so se jim pridružili starši, ki so imeli naprej enourno srečanje; vse skupaj pa smo pred Najsvetejšim zaključili v cerkvi. Če je bil daljši zapis bolj župnijski, naj bo krajši bolj samostanski. Ker je bil spomenik naših pokojnih bratov v Ločni močno načet in je pretila

nevarnost podrtja zidu, smo se odločili le tega obnoviti, kar se je v zelo kratkem času zgodilo. Tako je lepo obnovljen in tudi na novo zasajeno pokopališče manjših bratov v Ločni pričakalo praznik Vseh svetih in dan spomina na naše rajne. Ob priliki področne duhovne obnove v Novem mestu, pa je naš provincialni minister p. Stane Zore spomenik blagoslovil. Še vedno čakamo na odločitev, kdaj se bomo lotili sanacije hudih razpok v cerkvi; denar pridno varčujemo in upamo, da bo pomlad prinesla premaknitev v smer, da bomo pričeli z obnovo. Smo se pa sedaj v decembru lotili prenov župnijske pisarne, saj je zamakala voda iz cevi v steni ter povzročila poškodbe na pohištvu, že od prej pa so vlažni in načeti zidovi klicali po obnovi. Skupaj s pisarno bomo obnovili tudi prepotrebna prostora za hrano in obleko župnijske Karitas ki mora slediti standardom EU.

V oktobru in novembru sta bila dva naša brata dejavna tudi na ljudskih misijonih: br. Janez na Gorenjskem, p. Peter pa na Dolenjskem.

Ob vseh dogodkih in prenovah je na zadnjo pot odšlo kar nekaj naših faranov in tudi v Cerkev smo sprejeli nekaj otročičev; čeravno se zdi, da bo statistika letos ponovno negativna. Zelo lepo so se »prijele« sv. maše za notranje ozdravljenje in po maši molitve nad posamezniki; te maše imamo na drugi četrtek v mesecu. Od blizu in daleč pride veliko ljudi, tako da se cerkev res lepo napolni.

Naj Vas vse, ki ste to prebrali, Božje Dete iz jasli ponovno blagoslovi. Miren in blagoslovljen božič vsem bralcem naših Poročil želimo bratje iz Novega mesta.

p. Krizostom

NEKATERE OBLETNICE LETA 2014

Prihodnje leto bomo obhajali nekatere obletnice, da bi osvežili zgodovinski spomin, lahko pa so nam tudi spodbuda za zahvalo in hkrati motiv za pastoralno korist, pač odvisno od kraja in možnosti.

Praznovali bomo obletnice rojstnih dni ali obletnice smrti kulturnikov in umetnikov, ki so združevali vero in kulturo ter tako obogatili in zaznamovali svoj čas tudi za prihodnost. So pa še druge obletnice, pomembne za Cerkev.

Začnimo pri najnižjih, torej zlatih obletnicah. V naslednjem letu mineva 50 let od postavitve praznika Marije, Matere Cerkve; 50 let od razglasitve Dogmatične konstitucije o Cerkvi; 50 let od postavitve glavnega zavetnika Evrope sv. Benedikta; 50 let od priključitve Prekmurja k mariborski škofiji; obhajali bomo 50-letnico smrti duhovnika in pisatelja Franca Ksaverja Meška in 60-letnico smrti pesnice m. Elizabete Kremžar ... Sledijo še 100-letnica začetka prve svetovne vojne, ki je zahtevala toliko žrtev in je imela hude posledice tudi za Slovenijo. Leta 1914, torej tudi pred 100 leti, smo frančiškani prevzeli v upravo Novo Štifo, pred 150 leti postojanko v Mariboru, že 160 let pa bo minilo od prihoda frančiškanov k Sveti Trojici. Pred 170 leti se je rodil frančiškan p. Stanislav Škrabec, znan in pomemben jezikoslovec ... Pred 200 leti se je na Rečici pri Sveti Trojici v Slovenskih goricah rodil jezikoslovec Oroslov Caf. Istega leta, torej 1814, se je v Cerknem na Goriškem rodil matematik Franc Močnik, čigar matematične učbenike za osnovne šole in gimnazije so več desetletij uporabljali po vsej avstrijski monarhiji. Pred 350 leti so kranjski deželni stanovi pred šentjakobsko cerkvijo v Ljubljani postavili obelisk s kipom Brezmadežne v zahvalo za zmago nad Turki v Monostru (1664).

Najbolj častitljiv jubilej, ki je pred nami, pa je 500-letnica Slovenske frančiškanske province sv. Križa.

Če je mogoče, je prav, da se na te obletnice pripravimo in jih primerno poudarimo, saj prihodnost raste iz preteklosti. Seveda je poleg teh še veliko raznih drugih obletnic in spominov, ki lahko popestrijo naše delo.

p. Zdravko Jakop

NAŠ ZADNJI CESAR KAREL I.

Sveto Rimsko-nemško-avstrijsko cesarstvo je zaključil cesar blaženi Karel I. kot ogrsko-hrvaški kralj Karel IV.

Potem ko je leta 476 germanski vojvoda Odoaker odstavil zadnjega rimskega cesarja Romuala – s

tem je bilo konec starega veka – je Karel Veliki okoli leta 800 obnovil nekdanje rimsko-nemško cesarstvo, ki je postalo okoli leta 1000 nosilec ideje o univerzalni državi in vodilna sila Zahoda. Karel Veliki ni bil svetnik v običajnem pomenu, ampak 'ljudski svetnik', svetnik množice in mnogih vladarjev. Nobenemu drugemu cesarju ni uspelo povezati toliko narodov kot prav njemu. Naredil je veliko dobrega, Cerkvi je bil naklonjen, podpiral je šolstvo, čeprav sam ni bil pismen; je pa tudi marsikaj zagrešil, vladal samovoljno, zatrl Obre itd. V začetku 11. stoletja (1002–1024) pa je zavladal pravi svetnik cesar Henrik II. To je bil čas, ko so Poljaki oblikovali svojo Cerkev in so Rusi sprejeli krščanstvo, ko so Madžari izrinili Slovence iz Panonije ... Tedaj se je na naših tleh obnavljalo krščanstvo, ki so ga prej onemogočili poganski Madžari. Pobožni Henrik in njegova soproga Kunigunda sta ustanavljala škofije in podpirala Cerkev v prizadevanju za utrditev vere med ljudstvom, vzgajala sta Emo Krško ... Obe ma je priznana čast oltarja. Gotovo so njima sledili še drugi dobri vladarji, a svetost je priznana le zadnjemu cesarju Karlu I.

Ko je leta 1916 umrl njegov prastric cesar Franc Jožef I. je Karel I., njegov pranečak prevzel oblast kot cesar. Razmere so bile izredno težke, zato si je prizadeval skleniti mir in končati vojno. A njegov predlog je naletel na gluha ušesa. Še posebej so nasprotovali nemški Avstrijci in generali, ki so kar naprej fantazirali o nemški premoči. Prav ta nemški nacionalizem je dejansko idejno in politično zrušil večstoletno avstrijsko cesarstvo. (Rimsko-nemškemu je konec naredil že cesar Napoleon leta 1806!)

Da je bil nemški nacionalizem nevaren, je slutil tudi voditelj ljudske stranke dr. Ivan Šušteršič in zato je podpiral idejo o trializmu. Jugoslovanske države, povezane v enoto, naj bi se pridružile dualno urejeni Avstro-Ogrski, saj bi bile protiutež madžarskemu šovinizmu ter italijanskemu in srbskemu iredentizmu. Šušteršič pa ni tvegala, da bi omenil tudi nemški nacionalizem, ki je bil pozneje glavni krivec za propad avstrijskega cesarstva.

Cesar Franc Jožef I. je po uboju prestolonaslednika Franca Ferdinanda v Sarajevu l. 1914 Srbiji napovedal vojno, gotovo pod vplivom domišljavih Nemcev. Ti so bili prepričani, da bodo zmagali, saj so tistim, ki so zahtevali nacionalne pravice, grozili, da bodo z njimi po vojni še bolj trdo ravnali, in da si pravice do poti do morja ne bodo pustili vzeti. Na vojno niso bili pripravljeni. Poleg tega so podrejeni narodi vedno bolj kazali nezadovoljstvo. Še na kraj pameti jim ni prišlo, da jih bodo Italijani izdali in postali njihovi nasprotniki s pretenzijami po našem ozemlju. Centralne države niso bile enotne. Še sreča je bila, da tudi

članice antante, Anglija, Francija in Rusija, niso bile. Če bi bile enotne, je vprašanje, kako bi se končalo za Slovence. Najbrž bi bilo še slabše, kot je bilo.

Prva svetovna vojna se je začela: prestolonaslednik je bil ubit, cesar star in je umrl sredi vojne (1916), njegov naslednik, star komaj 29 let, pa brez izkušenj. Slovenski fantje so se hrabro borili in tisoče življenj je ugasnilo zastoj. Po vojni smo izgubili Koroško in Primorsko. Mladi cesar je obiskoval vojake na fronti, npr. v Jamljah je v noči z 28. na 29. oktober 1917 zvečer v vrsti z vojaki čakal na večerjo in z njimi molil, kar je vojakom veliko pomenilo. Na frontah so se bili hudi boji, v parlamentu je bilo vedno manj razumevanja ... in ko je bil cesar Karel I. voljan urediti državo na federativni način, je moral od Slovence Antona Korošca slišati neljubo resnico: »Veličanstvo, je že prepozno!«

11. novembra 1918 se preneha monarhija in je bila oklicana Republika Avstrija, katere prvi kancler je postal Karl Renner. Cesar je emigriral v Švico, od koder se je leta 1921 dvakrat poskusil vrniti na ogrski prestol, a mu ni uspelo. Že naslednje leto (1922) je umrl, star komaj 35 let. Leta 2004 ga je papež Janez Pavel II. razglasil za blaženega. Tudi za njegovo soprogo Zito teče postopek za beatifikacijo.

Dolga in težka je bila naša skupna zgodovina v srednji Evropi. Končala se je boleče tragično za Avstrijo, ošabno Nemčijo in nas Slovence, saj nam je vzela velik del ozemlja. Vendar je veliko poglavje zaključil krščanski monarh Karel I., blaženi.

Bliža se 100-letnica začetka prve svetovne vojne, ki se je izcimila v srcu same Evrope in povzročila mnogo ran. Ker se niso zacelile s spravo, se je tudi 2. svetovna vojna začela prav tukaj. Kdo bi vedel, kakšno Evropo – pravimo ji skupna hiša – si pripravljamo? Pravega zadovoljstva ni mogoče zaslediti.

p. Zdravko Jakop

POMEN IN NALOGA ŠOLE

(OB 250-LETNICI ŠOLE)

Malo je krajev, ki bi se lahko ponašali s takim jubilejem, 250-letnico šole, kot ga slavimo Vitanjčani. Pravkar obnovljena zunanost šole je dokaz, da »učilna zidana« živi in služi svojemu namen, obenem pa kliče k notranji/vsebinski prenovi, poglobitvi in prilagoditvi. Zunanjo obnovo so opravili obrtniki, notranjo pa naj bi stalno (permanentno) obnavljali učitelji, vzgojitelji in starši.

O šoli so imeli imenitni ljudje zelo različna mnenja. Tako je npr. cesar Neron, ko je moral podpisati prvo smrtno obsodbo, obžaloval, da se je naučil pisati. Vzkliknil je: »O, da bi bogovi hoteli, da ne bi znal pisati!« Ivan Cankar je imel šolo za

najhujšega sovražnika, ker je imel za nepotrebno poznati Neronove družinske razmere, nič pa ni vedel, kako potekajo volitve v deželi Kranjski. Tudi Prežihov Voranc je bil mnenja, da bi bilo najbolje, če bi šola pogorela ali se podrla. Slomšek pa je že v svojem času govoril o »veseli šoli«.

Danes težimo k temu, da bi naredili šolo zabavno, brez obveznosti in navora. A kako to narediti? Judovski rabini so šoli predpisovali velik pomen. Spodbujali so: S šestim letom sprejmi otroka v šolo in ga pitaj z znanjem kakor vola! Bili so mnenja: Jeruzalem je porušen zato, ker ljudstvo svojih otrok ni več pošiljalo v šole. Tudi Slomšek se je zelo trudil, da bi starše prepričal, da morajo otroke pošiljati v šolo. In kakšno mnenje imamo o šoli mi?

Dejstvo je, da ima šola velik humanističen pomen, saj poleg tega, da uči, tudi vzgaja in plemeniti človeka.

Nekoč je veljalo: Ne življenje, marveč šola uči. Kdor je prišel do akademskega naslova, je veljal za duhovnega aristokrata. Knjige so bile redke, število nepismenih pa veliko. Ljudje so se tedaj učili predvsem iz poslušanja. Po iznajdbi tiska pa se lahko učimo tudi z branjem. Danes ne trdimo več, da šola uči, temveč da uči življenje. Poleg šole, ki izobražuje, imamo za učenje še veliko drugih priložnosti, npr. ob delu, na izletih itd. Učni vpliv šole se krči, učni vpliv življenja pa vedno bolj raste. Pomislimo na sredstva družbenega obveščanja! Še en dejavnik je treba dodati šoli in življenju, namreč boj (napor); boj uči. Že Heraklit je trdil: »Boj je oče vsega!« Stari Rimljani pa: »Per aspera ad astra!« (Po trnju k zvezdam). Brez boja ne bo šlo ne v šoli ne v življenju. Šola uči človeka misliti in ga kultivira. Življenje ga oživlja in navdihuje. Potreben pa je boj, ki človeka sili v diskusije in uči humanosti. Humanost nam pove, da je vsak posameznik skrivnost in vreden spoštovanja. Današnji človek je človek tehnike. Tu nastane problem, ker tehnika sama ne more ločiti med tem, kaj je dobro in kaj slabo. Človek se mora učiti solidarnosti, dobrotelčnosti in pravičnosti in posebej zmernosti. Zakaj bi se gnali za tistim, češar ne potrebujemo, saj je nevarno, da zdrknemo v nepoštenega in nenasitnega potrošnika. To pa je treba učiti že v šoli, da otrok zazna, da ni sam na svetu, ampak so poleg njega še drugi. Učiti se mora razlikovati med dobrim in slabim, da ni vseeno, kako živimo. (Ambrose Bierce je zapisal: »Academeia: antična šola, v kateri so poučevali moralko in filozofijo. Akademija: moderna šola, v kateri poučujejo nogomet.«)

Staršem je treba dati orientacijo in jim pomagati, da izpolnijo starševske dolžnosti. Učiteljem je treba vrniti ugled, da bodo zopet spoštovani in bo njihov poklic cenjen. Omogočiti jim je treba njihovo samostojnost (ne samovoljo!), obnoviti njihovo avtoriteto in omogočiti ustvarjalnost. Učitelj naj bo zgled, ob katerem se oblikuje osebnost mladega človeka. Gre za dobro šolo, ki bo humanistično naravnana.

Dobri učitelji v besedi in dejanju so po Slomšku »največji dobrotniki svoje dežele«. In take dobrotnike v današnjem času še kako potrebujemo. Učiteljskemu zboru ob tako lepem jubileju, 250-letnici prve omembe šole, čestitamo in želimo, da bi mogli s svojim zgledom in predanostjo oblikovati mladi rod srečnih in dobrih ljudi.

p. Zdravko Jakop

RAZMERE

Razmere ustvarjamo ljudje in razmere pa nas oblikujejo. Razmere so lahko hud učitelj. V kakšnih razmerah živimo in kakšne razmere si pripravljamo?

Kar se tiče verskega življenja, se zdi, da živimo v razpokani hiši, saj smo vedno manj sposobni razlikovati, kaj je prav in kaj ni. Duhovna posvetnost ne ogroža le vernika laika, zajedla se je tudi v redovništvo. Posameznik postaja središče samemu sebi. Človek začne častiti samega sebe. Tudi farizeji so slavili sami sebe in poveljevali drug drugemu. V središču je Jezus Kristus na križu (križ stoji, ko se svet vrti!).

Zgodi se, da nekateri stopijo v red in ne delajo, kar se spodobi za red. Živijo v redu, a so vsega naveličani. Družba sprejema vedno manj domišljene oziroma liberalne zakone, ki so protinaravni in ogrožajo človeško civilizacijo. Mati naj ne bi bila več središče družine in njene naloge razglašajo za ponižujoče in nečastne. (Cankar je materi priznal celo čudeže!) Prva otrokova beseda pa je še vedno *mama*.

Ko družba izrine Cerkev na rob, postane tudi Bog odveč in tujec. S tem pa človek zgubi vsako merilo za ravnanje. Pride do take »svobode«, da ga prevzameta strah in groza, da, bivanjska groza – človek ima občutek da je sam sredi veselja in nima kam nasloniti svoje glave.

Ljudem je skupen humanizem - prizadevanje za celovit razvoj človeka in vsega človeštva. Marksistični humanizem se bori za boljše razmere, zato teži k spreminjanju razmer in odstranjuje ovire, tudi Boga, ki naj bi bil potuha za človeka ali celo opij zanj. Izključuje vsako možnost obstoja Boga. Seveda zanika tudi večnost. Ekstencialisti (Sartre, Camus) se prav tako zavzemajo za človeka. Sartre trdi, »da je človekov izvirni greh prav v tem, da se je pojavil v svetu, kjer so tudi drugi«, ki drug drugega omejujejo (ogrožajo). Nastane vprašanje: Ali z »drugim« živeti v ljubezni ali s stalnim odporom do njega? Poleg tega pa človeka obvladuje težnja, da bi samega sebe postavil na mesto Boga. Camus človeka roti, naj se sam loti reševanja težav, Bogu pa naj se upre in ga zavrže. Vedno bolj je prisoten tudi strah, saj pravijo: če ni Boga, je vse dovoljeno! Na drugi strani pa je prisotna tudi izkušnja, da je brez Boga težko biti svetnik. Kaj

pa, ko se življenje izteče? »Cilj je izpolnjen, / pot je dokončana, / in konec upov je in hrepenenja / in konec zmot, bolesti in trpljenja.« (Gradnik). Brez lučke na koncu, brez vstajenja?

Človek! Človek poleg človeka! Homo homini lupus. Kako malo je vredno življenje, dokazuje vsakdanje tragedije celo v najbolj intimni skupnosti, v družini. Dovoljena so vsa sredstva, da onemogočiš nasprotno stranko; sprejmeš nalogo, da uničiš sosednje podjetje, zagovarjaš na sodišču goljufa, kriminalca in pomagaš sesuti človeka itd. To je moderni brezbožni humanizem. Obstaja tudi krščanski humanizem, ki človeka spodbuja k delu za človeka vredne razmere že na tem svetu, poleg tega pa misli na novo zemljo, kjer prebiva pravičnost; ta humanizem navdihujejo besede samega Boga, razodete v Svetem pismu. V konstituciji Cerkev v sedanjem svetu beremo: »Vendar pa pričakovane nove zemlje ne sme oslabiti, marveč spodbuditi vnemo za delo na tej zemlji, kjer raste tisto telo nove človeške družine, ki že more dati nekak obris novega sveta ...« (CS 39). Človek v tem svetu odkriva zadnje resnice o stvareh in se preko njih dviga k Stvarniku: »Kajti po notranjem življenju presega (človek) vse stvari; v te globine svoje notranjosti se vrača, kadar se obrača vase, kjer ga čaka Bog, ki preiskuje srca, in kjer sam pred božjimi očmi odloča o svoji usodi« (CS 14,2). Sprejema Kristusovo zapoved ljubezni, s katero nam je pokazal, kako je treba bližnjega ljubiti, kakor samega sebe, in biti pripravljen za bližnjega tudi umreti, kot npr. Maksimiljan Kolbe. Najpomembnejše pa je, da na koncu nismo prepuščeni obupu in praznini, saj nam Jezus odpira vrata večnosti. To je nekaj drugega kot povečana doza omame za umirajočega. Kristus ni oznanjal poceni humanizma naravne religije današnjega časa. Zato svojega življenja ne moremo ocenjevati po trenutnem občutju, naša oporna točka ni tisto, kar je trenutno v modi ali kar počnejo drugi. Evangelij je merilo za vrednotenje našega ravnanja in dela. Kaj lahko storimo, da bi se razmere izboljšale? Sprejmimo Evangelij za luč življenja. Evangelij je lep. »Lepota bo rešila svet« (Dostojevski). Vrnimo čast družini. Vrnimo se k prvotni ljubezni (gorečnosti). Držimo se zdravega nauka in ga poglabljajmo. To je posebej nujno za duhovnike in Bogu posvečene. Tudi duhovnik lahko postane negotov. Francoski akademik Jean Guittou pravi, da duhovnik ne sme pozabiti, kaj je in kaj laik od njega pričakuje ... Ne sme se z laikom povsem izenačiti v jeziku, oblačenju ..., da bi sam postal laik. Tisto naj bo, kar je, v vsej preprostosti in veselju: božji človek, človek, ki nam lomi kruh življenja in nas odvezuje naših grehov. Naj bo zastopnik Večnega med nami ...

p. Zdravko Jakop

NASLOVNIK PROVINCE

■ BREZJE

Brezje 72
4243 BREZJE
tel.: (04) 537 07 **
fax: (04) 537 07 20
brezje@ofm.si
*Za pos. brate namesto **: 02 - Jan; 03 - Leopold; 04 - Polikarp; 05 - Bonaventura; 06 - Dragan; 07 - Tadej; 08 - Leon; 09 - Tomaž; 18 - Robert; 26 - Zakristija; Romarski urad - 00*

■ KAMNIK

Franciški trg 2
1241 KAMNIK
tel.: (01) 831 80 30
fax: (01) 831 80 50
kamnik@ofm.si
Za pos. brate namesto 30: 33 - Lavrencij; 36 - Pashal; 37 - Ernest; 38 - Franci 42 - Mari

■ KOPER

Destradijev trg 10a
6000 KOPER
tel.: (0590) 73 470
fax: (0590) 73 475
koper@ofm.si
Za pos. brate namesto 0: 1 - Lucij; 2 - Andrej; 9 - Boris

■ LJUBLJANA-CENTER

Prešernov trg 4
1000 LJUBLJANA
tel.: (01) 242 9***
*Za pos. brate namesto ***: 300 - porta; 310 - Stane, prov. minister; 311 - faks - provincialat; 312 - Miran; 313 - faks - hiša; 314 - Christian; 316 - Avguštin; 318 - Janko; 322 - Marko; 323 - faks - Marko; 324 - Edvard; 328 - Ksaver; 332 - Ambrož, gvardijan; 336 - Vid; 337 - Pavle, župnik; 341 - s. Ivana; 351 - klerikat sp. - Benedikt, Boštjan, Jan Dominik, Alen; 353 - klerikat zg. - Dominik, Melhior; 355 - Andraž, vikar in magister*

■ LJUBLJANA-BEŽIGRAD

Küzmičeva 6
1000 LJUBLJANA
tel.: (0590) 717 **
lj.bezigrad@ofm.si
*Za pos. brate namesto **: 21 - Regalat; 22 - Viktor; 25 - Jernej*

■ LJUBLJANA-ŠIŠKA

Černetova 20
1000 LJUBLJANA
tel.: (01) 583 72 70
fax: (01) 583 72 99
lj.siska@ofm.si
Za pos. brate namesto 70: 77 - Silvin; 80 - Bogdan; 82 - Gregor

■ LJUBLJANA - VIČ in Komisariat za Sv. deželo

Tržaška 85
1000 LJUBLJANA
tel.: (01) 244 42 52
fax: (01) 244 42 53
lj.vic@ofm.si
Za pos. brate namesto 52: 56 - Anton; 57 - Hieronim; 58 - Zdravko; 59 - Marjan; 61 - Tadej; 62 - Andrej; 50 - Komisariat

■ SESTRE KLARISE

Andreja Bitenca 138
1000 LJUBLJANA
tel.: (01) 518 25 00

■ MARIBOR

Ul. škofa Maksimiljana
Držečnika 7
2000 MARIBOR
tel.: (02) 228 51 10
fax: (02) 228 51 12
maribor@ofm.si
Za pos. brate namesto 10: 13 - Tomaž H.; 16 - Evgen; 15 - Janez; 19 - Bogdan

■ MOŠNJE

Mošnje 8
4240 RADOVLJICA
tel. in fax: (04) 533 88 78

■ NAZARJE

Samostanska pot 50
3331 NAZARJE
tel.: (03) 583 19 93 in
583 13 98
fax: (03) 583 17 53
nazarje@ofm.si

■ SESTRE KLARISE

Samostanska pot 51
3331 NAZARJE
tel.: (03) 583 13 91

■ NOVA GORICA

Škrabčeva 1, p.p. 303
5001 NOVA GORICA
tel.: (05) 330 77 50
fax: (05) 330 77 51
info@samostan-kostanjevica.si
Za pos. brate namesto 0: 2 - Tomaž; 3 - Marjan; 4 - Vili; 5 - Miran; 6 - Lojze; 7 - Bruno

■ NOVA ŠTIFTA

Nova Štifa 3
1317 SODRAŽICA
tel.: (01) 836 99 43
fax: (01) 836 99 44
nova.stifta@ofm.si

■ NOVO MESTO

Franciški trg 1
8000 NOVO MESTO
tel.: (07) 338 14 70
fax: (07) 338 14 79
novo.mesto@ofm.si
Za pos. brate namesto 0: 1 - Peter; 3 - Marko; 4 - Krizostom; 7 - Janez

■ STRUNJAN

Strunjan 141
6323 STRUNJAN
tel.: (05) 678 20 05
fax: (05) 678 01 48
strunjan@ofm.si

■ PROVINCIALNA HIŠA

Strunjan 134
tel. govorilnica:
(05) 678 21 21

■ SVETA GORA

Sveta Gora 2
5250 SOLKAN
tel.: (05) 330 40 20
sv.gora@ofm.si
Za pos. brate namesto 20: 22 - Simon Peter; 25 - Hadrijan; 28 - Pepi; 30 - Miha; 32 - Pavel; 32 - Rafael; 37 - Ambrož

■ SVETA TROJICA

Meznaričeva 8
2235 SV. TROJICA v
Sl. gor.
tel. in fax: (02) 720 55 56
sv.trojica@ofm.si

■ p. Jože Urbanija

Grabe 33
2277 SREDIŠČE ob
Dravi
tel. (02) 713 40 90
GSM: (051) 265 793

Tujina

■ AVSTRALIJA

■ ADELAIDE - WEST HINDMARSH Holy Family Slovenian Mission

51 Young Avenue
AU - WEST HINDMARSH SA 5007
tel.: 00 61 8 8121 3869

■ MELBOURNE - KEW SS. Cyril and Methodius' Slovenian Mission

19 A'Beckett Street,
PO BOX 197
AU - KEW VIC 3101
tel.: 00 61 3 9853 7787
fax: 00 61 3 9853 6176
mobitel:
0061 412 555 840

■ SYDNEY - MERRYLANDS St. Raphael's Slovenian Mission

313 Merrylands Road,
PO BOX 280
AU - MERRYLANDS NSW 2160
tel.: 00 61 2 9637 7147 in
9682 5478
fax: 00 61 2 9682 7692
mobitel:
00 61 409 074 760 in
419 236 783

■ CURIA GENERALIS

Via S. Maria
Mediatrice, 25
IT - 00165 ROMA
tel.: 0039 06 684 919
fax: 0039 06 638 02 92

■ FRANCOSKA GVAJANA

P. Hugo A. Delčnjak
P. Milan Kadunc
2 rue Colonel Tourtet
GF - 97320 Saint Laurent du Maroni
Guyane Francaise
+594-594-342-716
GSM (Milan): +594-694-275-761

■ ZDA

■ JOHNSTOWN

St. Therese's Friary
536 Decker Avenue
US - JOHNSTOWN PA 15906
tel.: 001 (814) 539 76 33

■ LEMONT

St. Mary's Friary
14246 Main Street,
PO Box 608
US - LEMONT IL. 60439
tel.: 001 (630) 257 24 94

Slovensko versko središče

tel.: 001 (630) 257 20 68
fax: 001 (630) 257 23 59

■ NEW YORK

St. Cyril's Friary
62 St. Mark's Place
US - NEW YORK NY 10003
tel. in fax:
001 (212) 674 34 42

Elektronski naslovi skupnosti

Provincialat: provincialni.minister@ofm.si
Definitorij: definitorij@ofm.si
Tajništvo province: tajnik@ofm.si
Prokuratura: prokuratura@ofm.si
Založba BF: zbf@ofm.si
Komisariat: komisariat@ofm.si
Generalna kurija: http://www.ofm.org
e-mail: [ime]@ofm.org
[ime] je naziv urada ali oznaka osebe (npr. mingen, secgen, formgen, missgen, econgen, pax, acta, ipd.)

Elektronski naslovi bratov

Ambrož Mušič - ambroz.music@rkc.si
Andraž Arko - andraz.arko@rkc.si
Andrej Pollak - andrej.pollak@rkc.si
Andrej Vovk - andrej.vovk@rkc.si
Anton Jerman - anton.jerman@gmail.com
Bernard Golčnik - bernard.golcnik@rkc.si
Bernard Karmanocky - bernard11k@aol.com
Bernardin Sušnik - bernardin@susnik.si
Boštjan Horvat - bostjan.horvat@ymail.com
Bogdan Knavs - bogdan.knavs@rkc.si
Bogdan Rus - bogdan.rus@rkc.si
Boris Markež - boris.markez@rkc.si
Bruno Korošak - bruno.korosak@rkc.si
C. Gostečnik - christian.gostecnik@guest.arnes.si
Ciril A. Božič - cirilb@bigpond.com
Darko Žnidaršič - darko.znidarsic@rkc.si
David Šrumpf - p.david@siol.net
Dominik Papež - rojs2000@yahoo.com
Dragan Vampola - dragan.vampola@rkc.si
Edvard Kovac - edvard.kovac@guest.arnes.si
Evgen Ketiš - evgen.ketis@gmail.com
Filip Rupnik - filipr@volja.net
Franci Seničar - franci.senicar@gmail.com
Franci Kovše - kovse.franc@siol.net
Gregor Kos - gregor.kos@rkc.si
Jan Cvetek - jan.cvetek@gmail.com
Janez Papa - janez.papa@rkc.si
Janez Tretjak - tretjakj@gmail.com
Jernej Kurinčič - jernej.kurincic@rkc.si
Jože Urbanija - joze.urbanija@gmail.com
Krizolog Cimerman - krizolog@yahoo.com
Krizostom Komar - krizostom.komar@rkc.si
Leopold Grčar - leopold.grcar@rkc.si
Mari Osredkar - mari.osredkar.ofm@siol.net
Marian Cvitak - marijan.cvitak@amis.net
Marjan Čuden - marjan.cuden@rkc.si
Marjan Čuk - marjan.cuk@rkc.si
Matej Papež - pmatej.papez@gmail.com
Melhior Grošelj - mage.maister@gmail.com
Metod Ogorevc - metodofm@sbeglobal.net
Mihael S. Vovk - mihael.vovk@rkc.si
Milan Kadunc - milan.kadunc@rkc.si
Miran Špelič - miran.spelic@rkc.si
Niko Žvokelj - niko.zvokelj@rkc.si
Pavle Jakop - pavle.jakop@siol.net
Pepi Lebreht - pepi.lebreht@rkc.si
Peter Lavrih - pater.peter@rkc.si
Peter Vrabec - peter.vrabec@rkc.si
Rafko Slejko - rafaels@libero.it
Regalat Razbočan - regalat@gmail.com
Robert Bahčič - robert.bahcic@rkc.si
Silvin Krajnc - silvin.krajnc@rkc.si
Simon P. Berlec - simon.peter.berlec@rkc.si
Stane Zore - stane.zore@rkc.si
Tadej Inglič - tadej.inglic@rkc.si
Tadej Strehovec - tadej.strehovec@gmail.com
Tomaž Hočevar - tomaz.hocevar@rkc.si
Tomaž Pinter - tomaz.pinter@rkc.si
Valerijan Jenko - valerian@pacific.net.au
Vid Lisjak - pater.vid@gmail.com
Viktor Papež - viktor.papez@rkc.si
Vili Pustoslemšek - vili.pustoslemsek@rkc.si
Zdravko Jakop - zdravko.jakop.ofm@gmail.com

Sicer pa velja za vse člane naše province, ki imajo svoj osebni e-naslov tudi načelo: ime.priimek@ofm.si

